

el serenai

BUTLLETÍ D'INFORMACIÓ MUNICIPAL
DE L'AJUNTAMENT DE CAMÓS

NÚM.

85

2019



NOU AJUNTAMENT I
NOU GOVERN



HORARIS

Josep Jordi. Àrees: Alcaldia, Urbanisme, Medi Ambient i Obres i serveis

Maria Teresa Brunsó. Àrees: Serveis socials i Educació

Lluís Fortet. Àrees: Esports, Administració i Noves tecnologies

Elena Rigau. Àrees: Festes populars i Hisenda

Àlex Esteba. Àrees: Joventut, Cultura i Comunicació

Per convenir visites amb els regidors cal trucar a les oficines de l'ajuntament al tel. 972 57 31 92, o bé per correu electrònic a ajuntament@camos.cat.

HORARIS DE CULTE

Església de Sant Vicenç de Camós: Tots els diumenges a 2/4 de 10 del matí menys el tercer diumenge de cada mes.

Església de Santa Maria de Camós: El tercer dissabte de cada mes a 2/4 de 7 del vespre.

Ermita Santa Magdalena de Noves: El tercer diumenge de cada mes a 2/4 de 10 del matí.

TELÈFONS D'INTERÈS

Camós

Ajuntament **972 573192**

Llar d'infants Baldufes **973 07 00 14**

Casal gent gran **972 58 38 73**

Sanitat

Centre d'Assistència Primària **972 57 24 74**

Consultori mèdic Porqueres **972 57 63 59**

Creu Roja **972 57 24 50**

Clínica **972 57 02 08**

Transports

Taxis Pl. Turers **972 57 05 14**

Teisa **972 57 00 53**

Emergències

Telèfon únic emergències **112**

Atenció Ciutadana **012**

Mosso d'Esquadra **112**

Bombers **112**

SUMARI

Horaris i telèfons d'interès	2
Editorial	3
Festa Major del Roser 2019.....	4
Pregó de la Festa del Roser de Camós	5
El Grup de Teatre de Camós.....	11
Recordant el nostre dia a dia.....	12
Cites electorals 2019	15
Plens municipals	16
Treballant per Camós	20
El tauler de l'Ajuntament	21
Grup de Joves i Tabitum	22
Gent Gran de Camós	24
El Perfil: Jaume Reixach Masachs	26
Paraula de dona	29
La política a les teves mans	30
Sabies que... ..	32
Petjades: Antònia Port, memòria de cal Gall	34
Guia de salut	35
Posa colors al teu plat!	35
Creus que et protegeixes adequadament del sol?	36
Que vagi de gust	38
El Racó del Català	40
El debat	41

BUTLLETÍ D'INFORMACIÓ MUNICIPAL DE CAMÓS. Núm. 85 – 2019

Edita: Ajuntament de Camós

Coordinador: Àlex Esteba

Col·laboradors: Rocío Abelenda, Núria Dendoller, Marta Expósito, Moisès Farrés, Carme Jutglar, Francesca Jutglar, Martí Jutglar, Albert Maroto, Paquita Pinatella i Àngel Vergés.

Tiratge: 300

Disseny i impressió: Lith Gràfiques, SL

Dipòsit Legal: GI – 477 – 1988

Col·labora:



Diputació
de Girona

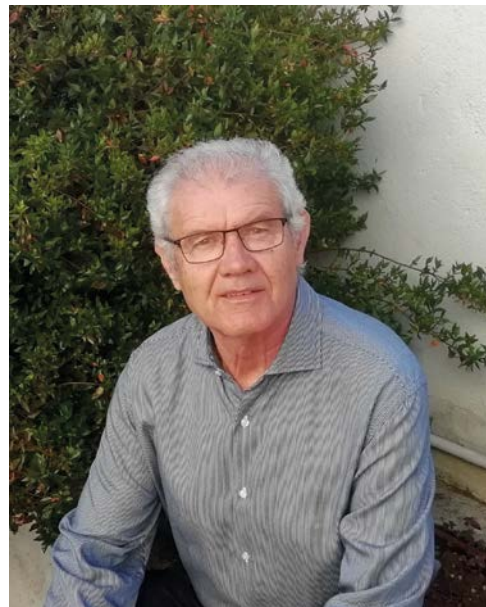
Comença una nova legislatura. Venim d'una en la que ens sentim molt satisfets de com, en general, han anat les coses. Hem pogut veure com ha anat millorant el poble i els ciutadans són cada vegada més conscients que, si tots fem les coses bé, la nostra qualitat de vida augmenta.

Què ens falta? A l'Ajuntament hem intentat fer tot el possible per tenir l'espai públic el màxim de net i endreçat però encara veiem parcel·les de particulars brutes. Moltes masies sí que procuren tenir els 25 metres perimetrals de protecció pel foc nets però encara n'hi ha que no ho respecten.

Hem millorat molt el reciclatge: hem passat del 27% al 51% en gran part gràcies al porta a porta del centenar d'habitatges de les zones de Codines, Vilarnau i Ramió, i que esperem poder estendre a partir d'una nova política de residus de la comarca. Aquest percentatge es pot incrementar moltíssim ja que cada dia veiem una gran quantitat d'impropis al contenidor de rebuig, quan ens és molt fàcil posar-los als contenidors del costat: paper, envasos, vidre i orgànica. Un gest molt fàcil que abarateix els costos i afavoreix el medi.

Els ciutadans podem fer molt per la vida del planeta, només cal una mica d'atenció a fer les coses bé. Durant aquests anys que porto d'alcalde ha estat molta la col·laboració ciutadana que he trobat tant jo com la resta dels meus companys de govern. Posem-nos-hi tots i segur que cada dia podrem gaudir més del nostre entorn.

En aquest butlletí veureu que, en aquesta nova legislatura, m'acompanyen sis regidors amb molt coneixement del municipi. Segur que ells hi posaran tot l'esforç per millorar el poble però també comptem amb la vostra col·laboració.



L'alcalde
Josep Jordi

Festa Major del Roser 2019

Aquest any la festa major va caure el cap de setmana del 25 i 26 de maig. Coincidint, aquest darrer dia, amb les eleccions municipals i europees, un fet que també marca la nostra festa.

El grup de joves de Camós aquest any van deixar d'organitzar les Olimpíades Populars a causa de la poca participació que havia tingut en la seva primera edició i per poder centrar els seus esforços en la resta d'activitats de la nostra festa. A les dues del migdia una setantena de persones van assistir al Dinar Popular de Festa Major que van organitzar els nostres joves, tot gaudint d'un bon plat d'arròs i una botifarra amb patates en molt bona companyia. Seguidament, aquest any es va apostar per un canvi a les tardes de la festa, i en comptes de dues tardes d'inflables, aquests només es van fer el diumenge i el dissabte, després del dinar, grans i petits van poder gaudir d'un espectacle de màgia amb el mag Mario López.

A les 7 el Grup de Teatre de Camós ens va representar l'obra de teatre "Un funeral de mort", una adaptació de la comèdia de Dean Craig amb un toc camosí que ens va fer passar una molt bona estona.

L'endemà la festa va continuar, començant per l'Ofici Solemne a l'església de Santa Maria de Camós i amb l'acompanyament del grup Udols de Llop, seguit d'un esmorzar per a tots els assistents. A les 12 del migdia es va celebrar el pregó de festa major a càrrec del Grup d'Esplai de Camós dels anys 80-90. De quatre de la tarda a dos quarts de nou del vespre els més petits van poder jugar sense parar al parc infantil del pavelló, mentre, a l'interior del pavelló, hi havia les sardanes, el concert i el ball de fi de festa amb l'orquestra Rosaleda.

Organització: Comissió de Festes i Ajuntament de Camós, amb la col·laboració de l'Associació Juvenil Tabitum i l'Associació civocultural de Camós, i amb el suport de la Diputació de Girona.



Dinar de festa major.



El públic gaudint de l'actuació del grup de teatre.



Un moment de l'obra 'Un funeral de mort' del Grup de Teatre de Camós.



Ofici solemne a l'església de Santa Maria.



Concert de cloenda amb l'orquestra Rosaleda.



El públic del pregó.

Pregó de la Festa del Roser de Camós

Camós, 26 de maig de 2019

Grup d'Esplai de Camós dels anys 80-90

Benvolguts amics camosins,

Aquest any l'Ajuntament de Camós ens ha proposat als que vam formar part del Grup d'Esplai fer el pregó de la festa major.

No sabem si s'ho han pensat gaire bé això! Mai hem estat un grup "políticament correcte" i no ho serem tampoc avui, encara que estiguem en plena jornada d'eleccions.

Ens hem proposat fer un pregó divertit i amè, recordant anècdotes, vivències, emocions, persones i personatges, ... i esperem que ningú se senti ofès. La nostra única intenció és recordar uns moments genials i fer-vos passar una bona estona.

Comencem pels nostres referents

Som una generació que ara en dirien uns privilegiats: vam poder estudiar en una escola rural! I mira que té mèrit portar una escola on hi ha nens i nenes de totes les edats, en què una persona ho gestiona tot.

Essent així, o t'espaviles o t'espavilen i la "seta" Teresa sabia com fer-ho. Va saber captar la nostra psicologia, traient del calaix de la taula un manat "d'esprits", unes gominoles allargades que sabia aprofitar al màxim, tallant-les metòdicament en petites tires.

Només va necessitar això perquè tot rutllés i així anàvem més contents que unes pasqües a comprar-li pa a Can Serra... Us en recordeu d'aquells llonguets? El millor era anar a comprar un tall de coca dolça i trobar-te despatxant a l'avi Serra perquè ell mai estava a la botiga i et preguntava:

- Quanta coca donen per un duro, nena?

I mentre ell t'assenyalava un tros molt generós, anaves dient "sí, sí, un tros així".

Més enllà de la compra del pa, també rentàvem els lavabos de l'escola, fèiem el jardí, i cuidàvem la classe mentre ella

ensenyava a llegir als més petits... Tot això mentre assaboríem un trosset d'esprit. Si això no és vida comunitària, ja em direu què ho és?

Fèiem cua per ser encarregats i veure com la "seta" Teresa posava un puntet a la pissarra, darrere el nostre nom. Aviat tindríem més "punts bons" que "faltes d'ordre". I mentre el sucre feia estralls en el nostre dentat, assumíem responsabilitats.

I sort en vam tenir de poder interioritzar la disciplina des de ben petits. Files rectes, ja, posició! Tots col·locadets en fila índia, per entrar ordenadament a la classe i ja a dintre resar un Pare Nostre.

També érem capaços de passar-nos tot l'any assajant una obra de teatre, per acabar torturant als avis de l'asil a Banyoles a final de curs. Aquests van ser els nostres primers passos, abans de fer el gran salt a l'escenari del pavelló de Camós, ja com a Grup d'Esplai.

Fora de la classe, mereix una menció especial Mossèn Verdura, que encarnava com ningú el tot en un. Deixant de banda fer la missa, que enllestia tan ràpid com podia, tant t'arreglava televisions i ràdios, com es posava a compondre sota el nom artístic de "Pare Mariver" o et sorprenia amb petites filmacions casolanes. Sens dubte, era un home avançat al seu temps, el nostre Leonardo Da Vinci.

Amb una consciència mediambiental que ja la voldríem tenir molts ara. No en va, ell era dels qui no dubtava a aturar el motor del cotxe sempre que la força de la gravetat li era propícia i avall va que fa baixada!, mentre que dins hi érem amuntegats molts més nens que seients.

D'aquesta manera, s'anava creant la nostra identitat com a pertinença al poble. Penseu que ja deixàvem l'escola del Remei per anar a l'Institut i encara ens deien "els de Camós".

En qualsevol cas, sigui perquè hem anat a una escola rural, sigui perquè estàvem "desperdigats", hem après a espavilar-



Els representants del Grup d'Esplai en un moment del pregó.

nos amb qualsevol cosa. I d'aquí va sortir el Grup d'Esplai.

D'alguna cosa ens havia de servir que Camós no tingués nucli. On eren els llocs de trobada? L'església, l'escola, Can Serra,... I qui diu Can Serra diu el barber, la botiga, el forner i una mica el bar. És a dir, el que ara en diríem el centre comercial de Camós.

Però van tancar l'escola, van tancar Can Serra i a l'església ja no era "obligatori" anar-hi. Llavors, què ens quedava? El pavelló, lloc de dinamització.

Amb un panorama així, diguem que t'havies d'obligar una miqueta més a fer coses per trobar-te amb la gent. Anàvem amb bicicleta i després amb *vespino* amunt i avall, carregant el que fos necessari sense contemplacions, vivint amb una gran sensació de llibertat.

Si aixequem una mica el vol, més enllà dels camps i les muntanyes de Camós, érem a finals dels 80, principis dels 90. Ens començàvem a acostumar a viure en l'oasi català, amb en Jordi Pujol a la Generalitat, en Nuñez al Barça i en Joan Estañol a Camós.

Sense Facebook, Twitter, Youtube, Instagram ni Whatsapp, ens havíem d'accontentar amb el que feien a la "tele". I els nostres referents eren: Dallas amb en JR Ewing i el pendó de la Suellen; en Félix Rodríguez de la Fuente i els seus llops; l'1,2,3...responda otra vez; o el Tiempo es Oro d'en Constantino Romero.

Crear un grup d'esplai a Camós amb aquest context tenia el seu què.

Però ja n'hi ha prou d'històries i anem per feina

No us penseu que vam arribar aquí del no-res. Tot té un principi i una fi, i el del grup d'esplai comença un desembre de 1987, amb una vida més plena de rauxa que de seny, i arriba fins al 1997. Deu anys plens d'activitats, riures

i alguna engegada a pastar fang que vam compartir molts dels joves de Camós.

L'arrencada la devem a un grup de noies que feien la catequesi i van començar a organitzar activitats obertes a tothom, com l'activitat infantil de la festa Major. I com mosques cap a la mel, a poc a poc, ens hi vam anar afegint molts d'altres perquè ja oloràvem que allà ens ho passaríem bé.

L'èxit del grup no només passava pel fet de fer les coses amb ganes de gaudir-les, sinó que buscàvem satisfer les necessitats de la gent, fent activitats de tota mena per a petits i grans.

Nosaltres anàvem casa per casa i si necessitàvem cadires, doncs cap a buscar-les a Pla de Martís amb el camió que ens deixava en Lluís Massanes, en Bòbila, en Jep de "Can Cubala" o si calia, amb el tractor d'en Quim Mariscot.

Allà ens ajudava en "Mcguiver" i quan ens pensàvem que al camió ja no hi cabia ni una agulla, ell era capaç d'entaforar-hi mitja dotzena de cadires més; vaja, un fenomen del tetris!

Però potser us preguntareu com ens organitzàvem gent tan diversa? Com ens ho fèiem per quedar sense mòbil i sense whatsapp? Això era possible?

Ja hem dit que érem espavilats, gent de recursos! I és així que vam inventar la "*Roda de trucades*", que començava amb la Susanna, trucant a la Imma i aquesta a la Isa i aquesta en Pere i així fins a arribar a l'últim de la llista. I si algú (pobre d'ell!) no contestava, doncs es trucava el següent... no estàvem per perdre temps.

Era un sistema sofisticat i infal·lible que ens permetia reunir-nos al bar d'en Tino. I amb aquestes ganes de riure'ns de qualsevol cosa, com que la porta d'aquell bar anava molt dura i a les reunions venia en Paco, que portava els grups musicals, li dèiem "*apreeeeeta, apreeeeeta fort...*". Quan en Paco ens proposava grups que nosaltres no vèiem clars, sempre ens deia: "*doncs poseu-hi cacauets que fan venir set*". Aviat teníem acabades les reunions.

Sort que sempre vam tenir el suport de l'Ajuntament encapçalat pel nostre estimat alcalde, en Joan Estañol. Era molt autèntic i encara ressona entre nosaltres un clàssic d'ell:

"avui m'he aixecat aspirat i he pensat que havia de dir a la mainada del grup d'esplai que per la Inauguració de Santa Matalena hauríem de fer amvitacions".

De ganes de fer coses n'hi havia moltes i vam començar forts, amb el propòsit d'omplir d'activitats tots els mesos de l'any. Amb l'energia que necessitàvem, no és estrany que acabéssim i comencéssim l'any ben endolcits, saltant d'una festa a l'altra, deixant enrere el sabor de la xocolata desfeta del dia de Nadal, per passar a assaborir alguna de les coques que ens deixaria la festa de Sant Vicenç. Però anem a pams, que no només de pa (encara que sigui dolç) viu l'home.

El mes de gener hi havia temps per tothom

Preocupats com hem estat sempre per incentivar la creativitat pròpia i aliena, no volíem deixar passar l'ocasió de començar l'any entregant els premis del concurs de pesseres de Nadal.

I mentre els petits deixaven emmerdada la casa de molsa, els grans podien començar a dissenyar la coca que hauria de competir a la gran subhasta de la festa del nostre patró, Sant Vicenç. Val a dir que en Jep Teixidor, a força de pràctica, s'havia convertit en un gran encantador, "*alguien capaz de abducir a las masas y provocar tumultos*" que dirien en el Tribunal Suprem.

I els quartos de les principals famílies del poble volaven... cap a les nostres butxaques. Fins a 7.000 pessetes s'havien arribat a pagar per un pastís de poma!

Ja us hem dit que érem molt espavilats? Doncs això!, ja se sap que algú ha de pagar la festa i si alguna cosa necessitàvem, eren diners. Que millor que recuperar una antiga tradició de Camós però endolcint-la.

De seguida ho vam tenir clar: el diumenge, acabada la missa, fora l'església, es faria la popular cantada de coques. Seguiríem amb l'arrossada que, vist amb perspectiva, no ha canviat gaire, excepte que ara paguem uns 12 euros i en aquell temps 1.300 pessetes. Però ens segueixen demanant que portem els coberts i molta gana.

Passem ràpid el febrer per arribar amb dinamisme al març

Després d'un gener tranquil i dolç, arriben les batzegades de febrer, que acostumen a portar grans glopades d'aire fred. Nosaltres, sempre amatents a la saviesa popular, amb les seves dites "*pel febrer, un dia de sol i l'altre al braser*", no estàvem pas per exposar ningú als desafiaments de les inclemències meteorològiques. Ens en guardàvem prou de tenir baixes i esperàvem amb ànsia l'arribada de la primavera per tornar-nos a activar.

Que millor per sortir d'aquesta petita hibernació que una proposta original i moguda? És així, com durant el mes de març organitzàvem la festa de la bicicleta de Camós.

Buscàvem explorar el territori d'una forma ben original, muntats sobre unes bicicletes engalanades, disfressades o, fins i tot, que incorporessin algun invent. Curiós això de crear quelcom del no-res per després fer-ho desaparèixer. Però el cert és que a Camós teníem bons mestres: els pagesos que ens deixaven autèntiques obres d'art efímer, en forma de carrosses, que es mostraven el dia de Sant Isidre.

L'energia creativa dels nens i nenes de Camós els va dur a fer autèntiques filigranes. La primera bicicletada, que ens havia de portar fins a Palol de Revardit, va ser tot un èxit. Després del passí de models a la casa de colònies de Can Paisà, el jurat escollia els guanyadors. Ens recuperàvem de l'esforç, com no, amb un bon berenar.

Més endavant, hi vam afegir un punt de misteri anunciant un recorregut secret. Com que es veu que arribar a Corts no acabava d'aixecar massa passions, vam voler oferir un xut d'adrenalina, endinsant-nos fins a les esquerdes del bosc de les Estunes. Sort en teníem de comptar amb una fotocòpia de les cartilles de la Seguretat Social!

A l'abril, arribava la Diada de Sant Jordi

Quin podria ser el nostre tribut a tant especial diada? Doncs, un concurs de pintura i una obra de teatre.

El concurs de pintura va tenir molt bona acollida, amb un incentiu infal·lible: l'obra guanyadora seria la portada del llibret de la festa Major. I d'aquí a la posteritat, com deia aquell.

El teatre ja va ser una altra història. Però féssim el que féssim, hi havia d'haver goig i disbauxa, això segur. L'espectacle estava garantit.

Vam començar amb una obra suau i innocent, per anar escalfant motors. Tampoc es tractava d'espantar a la gent a la primera de canvi, de manera que la nostra estrena en el món de l'espectacle vindria de la mà de l'obra "*Sant Jordi mata l'aranya*", de Josep Vallverdú. Més endavant ja vam crear els nostres propis guions.

Vam aconseguir desenvolupar un sentit de l'humor molt fi. Per què us en feu una idea: una de les estrenes que ompliria el poliesportiu del poble en un Sant Jordi de finals dels vuitanta incloïa una escena que es deia "a cal fotògraf".

Sobre l'escenari apareixíem dos de nosaltres fent de pares amb un ninot que representava el nen (oh, que originals!). El fotògraf deia: "*Senyora, a pèl!*", per tal que desvestís el nen i (oh, sorpresa!), qui quedava a pèl era la mare!

"*Insuperable, insuperable!*" cridava el públic.

Ens havíem fet el propòsit d'explorar nous formats. Què vols?, deu anys de Grup d'Esplai donen per molt. Doncs això, que fins i tot ens vam atrevir amb una "desfiburada de moda" que va merèixer l'atenció dels diaris locals (per més ressenyes, Punt Diari 1991).

Amb totes les entrades exhaurides i la revenda pels núvols, el públic va veure l'última moda dels anys 60. Deixàvem per altres allò tant previsible de mostrar la moda que ha de venir la propera temporada.

Cal dir que en totes aquestes obres el punt xic el posava la Nuri de Can Masó petit, que ens feia de presentadora. Malauradament, aquesta desinteressada col·laboració va acabar l'any en què s'havia gastat la meitat de la mesada amb perruqueria i maquillatge, per estar ben guapa i a fe que ho estava. I arribant a l'espectacle, vam haver de confessar-li que la presentació de l'obra es faria des de darrere el teló. Quina decepció, *colla de xixarelus!*

I com tot grup que tasta la mel de l'èxit i la fama, també vam viure els nostres moments de decadència creativa, amb el Gran Festival Urteru. Però volíem acabar amb el cap ben alt,

tenint un gest de complicitat amb l'humor universal. Pen-seu que poc abans no hi havia català o catalana que no estigués enganxat a la sèrie de TV3 "Tres estrelles" del Tricicle. També ho petaven en el teatre amb l'obra "Slastic", un seguit d'esquetxos còmics relacionats amb el món de l'esport.

Doncs dit i fet! La versió de l'obra d'esquetxos i l'humor gestual ompliria la nit de Sant Jordi de 1993, amb la nostra increïble actuació en l'espectacle "Sprais Sports".

I és que compartir el plaer de l'humor crea una sensació d'intimitat i de connexió entre les persones que és font de vida. Amb l'humor aconseguim escapar dels límits de la realitat i gaudir de la nostra capacitat d'originalitat i creativitat. Hauria de ser una assignatura obligatòria a les escoles.

És així com el Grup d'Esplai de Camós va posar el seu granet de sorra a tan noble propòsit.

Igual que avui, venia la Festa Major i nosaltres hi acabarem posant cullerada i el plat sencer

La Festa del Roser, la nostra Festa Major, l'organitzaven els de la Junta del futbol. Però va arribar un moment, que tard o d'hora sempre arriba, que es van buscar un recanvi i així és com ens en vam fer càrrec.

Nosaltres, innocents i inconscients com érem, vam acceptar el repte amb les mans obertes. Quina feinada que ens esperava i no ho sabíem! El primer any ens van ajudar i vam organitzar la festa tots plegats. Però com que la festa va sortir prou bé, ja ens van deixar tot el pollastre per nosaltres a partir d'aquell moment.

Organitzar la festa major no és cosa gens fàcil: preparar una programació per a tots els públics, activitats per a la mainada, contractar els conjunts pel dissabte a nit, trobar una cobla orquestra que ens pogués servir per a l'ofici, les sardanes i el ball final, vaja un conjunt 3 en 1. I fer tot això amb un pressupost molt i molt justet.

Abans, com molt bé us en recordareu, la gent pagava unes cadires o "palcos" i segons el nombre de persones de cada casa, tocava pagar més o menys diners. Quins records quan anàvem per les cases a demanar calés, per preparar la festa major. Penseu que ens barallàvem per poder trucar la porta, treure el barret i en alguns llocs sentir-nos dir el nom del porc, tipus "*jo no pagaré perquè us en aneu a sopar gali-fardeus!*" o més secament, "*fotet el campo*" que deia aquell. Sort que una flor no fa primavera i aconseguíem reunir prou diners del casa per casa.

Llavors tocava pregar perquè no plogués, ja sabeu que "pel maig cada dia un raig". I tant que plovia! I molt que plovia!

Molts anys, quan ja vam tenir arriada la festa, el dissabte a la nit amb el mític conjunt El tren de la Costa, omplíem el pavelló a vessar i els cotxes no podien baixar a aparcar al camp de futbol perquè el camp semblava un fangar. Total,

que els cotxes s'aparcaven al llarg de la carretera que va al pavelló i tot quedava col·lapsat. Havíem d'avisar als Mossos i la carretera es convertia en un sol sentit. Els cotxes arribaven al pavelló provinents de l'ajuntament i sortien en direcció a Sant Maurici. Vaja, una gimcana que feia que molta gent es perdés. De totes maneres, "El tren de la Costa" s'ho valia; això i més!

Aquestes nits de dissabte, amb tanta i tanta gent, sempre ens destrossaven les previsions: pàrquing col·lapsat, a la barra s'esgotava la cervesa, el licor ni en parlem!!!! Penseu que al principi de tot, comptant que només vindrien quatre amics, vam comprar una ampolla de whisky, una de ginebra, poca cosa que l'economia no estava per estralls (i la tresorera ens ho portava tot controlat). A mitjanit, cames ajudeu-me cap a Banyoles a comprar begudes.

Ara, per paciència la de l'avi de Can Freixenet, que era qui guardava les claus del pavelló. A totes hores ens tenia a casa seva i si n'estava fins als pebrots ho dissimulava molt bé.

Acabàvem la feina a altes hores de la matinada i vinga l'endemà aixeca't ben d'hora, ben d'hora que cap a ofici cal anar. Si nosaltres fèiem mala cara, als músics tampoc els sobrava gaire res. Al final l'ofici quedava prou lluït quan es cantaven els goigs del Roser amb alguns voluntaris del poble i l'acompanyament dels músics. Tota una experiència!

La festa de Roser de Camós, durant uns anys, va ser una festa molt esperada per tothom i sobretot pels joves de Camós i la comarca. Però com que res dura per sempre, algun dia havia de passar i així va ser. Es va inaugurar una discoteca a Banyoles un quart cap de setmana de maig i no se'ls va ocórrer res més que celebrar-ne l'aniversari cada any. Els joves van anar canviant la festa per la discoteca fins que, finalment, la gran festa del dissabte a la nit es va fondre com un terròs de sucre al cafè.

Això sí, sempre ens quedarien les tradicions per anar tirant i aconseguir que el Roser tornés a ser una festa amb molta corda. Enriua-te'n del que fan pel Nord d'Espanya: el concurs d'estirada de corda de les festes de Camós va ser un fenomen de masses. Al capdavant, l'entrada de nous membres al grup portava també idees noves.

Amb ells, havien vingut músics de rock-ska des de l'estranger, com els Skaparapid de València i també de més propers, com els Xuxo de Pus de Banyoles amb el seu *punk hard core*. Què voleu, era el que es portava. De nit, el punk i ska; de dia, xerrades sobre escalada, el dia de la dona, la diversitat de cultures, ... El Grup d'Esplai no era aliè als vents de canvi que estaven arribant.

En qualsevol cas, nosaltres acabàvem les festes rebentats però contents. Vulguis que no, tota l'energia s'havia abocat a fer possible una mostra de la nostra cultura popular, amb la participació massiva del poble. Una bonica manera de commemorar la història i tradició del poble de Camós.

I acabada la festa, finalment arribava l'estiu

El plat fort de l'estiu serien unes colònies que organitzaríem pels petits del poble. Però pensàvem que estaria bé començar amb un pica-pica: la travessia d'un riu. A veure com ho cuinàvem tot plegat...

Nosaltres practicàvem el consum km 0 i la matèria primera era la que era. Dubtàvem si enfrontar les aigües braves del Matamors, el Remençà, el Codines o el Revardit. Per "des-carte", aviat ho vam tenir decidit.

Els nens i nenes de Camós viurien l'aventura de la seva vida i, si hi havia sort, fins i tot farien una remullada a les petites gorgues que ens deixava la pujada del Revardit. De pas, aprendrien de l'enginy dels pagesos que vivien a la seva riba, amb curiosos artefactes per extreure aigua i regar els seus camps.

Ja veieu que ho tenien tot. Distracció, aventura i pedagogia d'estar per casa. Quin era el nostre lema? Ho heu endevinat "*Ens hem d'espavilar!*". Doncs, endavant les atxes! Ja estàvem entrenats per fer una escapada de cap de setmana amb els menuts del poble.

Vam poder anar a les cases de colònies d'Argelaguer i d'Oix perquè només ens demanaven la voluntat; què voleu, l'economia no donava per més. Allà ens ho vam passar d'allò més bé. Els nens no sabem ben bé què feien, ... però del que fèiem nosaltres sí que en tenim un record ben viu.

Ja se sap que les colònies són una experiència per compartir valors i nosaltres ens ho vam agafar "en serio". Com que volíem transmetre el valor de l'estalvi, vam arregar tot el que teníem de culs d'ampolla de la festa major i vam aconseguir no llençar res.

És per això que ens vam veure obligats a acabar-nos aquests licors i ja al vespre, tancats a la cuina, poder transmetre el valor del treball en equip. És per això que practicàvem el noble art de passar-nos un ou sobre una cullera soperant mirant de no trencar-lo, fins que una nena va tenir l'atreviment d'obrir la porta i engaltar-nos "*Podeu parar de fer soroll, n'hi ha que intentem dormir!*". Malauradament, l'ou va caure esclafat sobre el terra sense haver-nos donat temps a transmetre el valor del respecte als altres.

El valor de l'amor a la natura i els animals vam poder aplicar-lo l'endemà, quan vam comprovar que havíem fet macarrons per una setmana. Els petits van quedar impressionats veient com anàvem a casa dels veïns per oferir-los galledes de macarrons per les gallines.

Encara ara no ens expliquem perquè no van voler seguir amb les colònies, amb lo bé que ens ho passàvem.

L'agost també l'aprofitàvem per participar amb carrossa i comparsa a les festes de Banyoles, amb muntatges tan lluïts com els "picapedra de Rocamós". Us estalviem els detalls.



El nostre Excm. alcalde Josep Jordi presentant els pregoners.

A la tardor ni fred ni calor

Una mica com el temps, no estàvem per gaires extravagàncies. Arribaria la Diada de Catalunya i en fariem els honors amb una cantada d'havaneres o cançó catalana i el cremat de rigor. No fos cas que no poguéssim arribar a la mani de Girona! Qui hagués dit que vint-i-cinc anys després es muntarien busos per anar a Barcelona, Brussel·les o Madrid... Em punxen i no em treuen sang, que diria aquell.

I com que el temps passa volant: per Tots Sants, castanyes i panellets. Sense la pressió de la festa de Halloween enlluernant-nos amb els seus esquelets, bruixes i carabasses, tampoc és que haguéssim d'expressar-nos massa el cap. Així que fèiem amb una castanyera torrant castanyes i una tarda de tallers de panellets.

No patiu que això ja s'acaba i les activitats de l'any també

Al desembre, no podien faltar les típiques celebracions de Nadal: cantada de Nadales per tot el poble, piscolabis de la missa de Nadal, pessebre vivent, missa del Gall...

Amb aquell bé de Déu de torrons i xocolata desfeta que ens esperava després de missa, no costa gaire imaginar que l'església s'omplís de gom a gom. I és que ja ho diuen els savis del poble: la xocolata i la sopa bullida allarguen la vida.

També valia la pena esperar tot l'any per a recrear-nos amb les innocentades. Vulguis que no, sempre hi havia algú que picava.

Ja portàvem un parell d'anys en dansa i el cos ens demanava una miqueta més de marxa. Com podíem divertir-nos encara més? El 28 de desembre ens ho posava en safata per endinsar-nos en el terreny de les transgressions inofensives... o no tant, vist alguna de les reaccions que vam tenir.

Corria l'any 1989 i els nostres caparrons ja donaven voltes sobre quina una podíem fer-ne.

No feia tant que Espanya havia entrat a la Comunitat Econòmica Europea i ens en vam empecar una. Només neces-

sitàvem una màquina d'escriure, un paper i molta imaginació per adornar la idea que els camosins fèiem un nou pas cap a Europa.

I és que sabeu què? teníem la sort d'haver sortit escollits com un dels pobles amb la distinció de "municipi d'Europa" que atorgava la Generalitat, el Ministerio de Cultura i el Ministerio de Exteriores. La carta, que repartiríem a totes les cases del poble, seguia amb una invitació als conciutadans per tal d'assistir a l'entrega oficial del títol de "municipi d'Europa" a mans de l'Excm. Sr. Conseller de la Generalitat Macià Alavedra. Afegíem que la recepció es faria a la plaqueta de l'ajuntament i que aprofitaríem l'avinentesa per inaugurar una estàtua del famós escultor "Xicu" Cabanyes.

Ens va faltar temps per muntar una "estàtua" feta a base de ferralla col·locada sobre un cotxe xafat i amagar-nos darrere d'uns matolls, esperant l'arribada dels primers innocents, que mirarien a un costat i altre esperant trobar el pica-pica i la sortida prodigiosa del flamant Conseller, potser d'entre la ferralla.

L'any següent, engrescats com estàvem amb les bromes de caràcter institucional, vam aprofitar per reblar el clau, deixant a cada casa un bonic full de sol·licitud de plaques de matrícula, per la qual l'Ajuntament facilitaria gratuïtament a tots els titulars de vehicles les noves plaques en substitució de les lletres GE per GI. Evidentment, el dia 28 de desembre era la data d'entrega de les sol·licituds.

L'ajuntament en començava a estar amb la pipa plena i això que encara no sabia el que li esperava. Amb aquestes experiències tan reeixides, ens sentíem crescuts i la volíem fer grossa de veritat... De fet, cap al 1993, sigui per les innocentades, sigui per les nostres propostes d'animació veïnal, teníem el secretari de l'Ajuntament un pèl creuat.

Cosa que necessitàvem, cosa que hi posava pegues. I ja sabeu què es diu... "No vols caldo, dues tasses".

Aquesta vegada ens serviríem d'una reglamentació recent que preveia l'obligatorietat de col·locar una bústia a cada casa i en un lloc visible, per tal de facilitar el treball dels carters. No vegis el merder que va generar aquesta normativa i això d'haver de desembutxacar quartos per tenir bústia... Les queixes estaven a l'ordre del dia i no podíem desaprovechar-ho.

Altra vegada davant d'una màquina d'escriure, amb el logo de l'ajuntament ben posadet a l'encapçalament, dient que atès que aquesta normativa era inconstitucional i fins a nova regulació de la matèria, l'ajuntament tindria a bé de retornar als conciutadans l'import abonat per la bústia.

Durant la nit, ens vam entretenir a repartir casa per casa l'escrit, i l'endemà, dia dels innocents, ja teníem el conflicte servit amb el telèfon de l'ajuntament traient fum i la cartera traient foc pels queixals. Al final, ens va caure un bon ruixat.

Tot i això, amb aquestes innocentades rèiem massa per deixar-ho estar. L'alcalde seria la nostra propera víctima

i aquesta vegada ens aprofitaríem de la preocupació que hi havia per mantenir preservat el Retaule de Santa Magdalena. Poca broma amb aquesta capella romànica i el seu retaule!

I ja ens tens la nit del 28 de desembre al voltant d'un telèfon, intentant imitar l'avís d'alarma de robatori de Santa Magdalena.

A l'altra banda del cable contestava l'alcalde amb la veu pròpia de qui s'ha llevat del primer son:

- Si?

- Estan robant a la capella de Santa Magdalena....

- Estan robant a la capella de Santa Magdalena....

- Mecagumlamarequeusvaparirmainada !!!!!

- Tu ves seient a la taula que ja t'han fotut el retaule.

- Tu ves seient a la taula que ja t'han fotut el retaule.

- Coi de coi de mainada, ja us fotré jo!

Les riallades no ens deixaven articular paraula.

I amb aquest bon gust de boca, i sense que aquesta vegada fos una innocentada, el grup d'esplai ens acomiadàvem del poble un 28 de desembre de 1997, amb una última activitat que pretenia congregar a tothom entorn d'una exposició de fotos.

Allà s'hi recollia l'expressió gràfica de la nostra experiència com a grup durant els 3.650 dies que havíem gaudit i treballat per dinamitzar la vida del poble de Camós.

Més de vint anys després de totes aquestes anècdotes, amb menys cabells i més quilos però molt més "guapos", us volem fer partícips de tot el que el Grup d'Esplai va representar per tots nosaltres.

Érem un grup de gent molt diversa, de diferents edats però amb inquietuds similars. Això va ser la guspira que va encendre la nostra història. Vam créixer com a persones i ens vam fer grans plegats al voltant del Grup d'Esplai.

Sense res més a canvi, que les ganes de passar-ho bé i fer coses desinteressadament, vam aprendre a organitzar activitats, a treballar en equip, a saber entendre els petits, i també a connectar amb els jubilats.

Sense saber-ho vam fer una cosa que avui en diuen "fer poble". I vam posar Camós al mapa!

No vam cobrar cap sou i no en vam treure cap diner, però ens en vam emportar un bon grapat d'emocions i vivències que per nosaltres eren fins i tot més importants: l'alegria de formar part d'un grup de gent tan maca, sentir-nos útils fent coses per Camós, una amistat que ha sobreviscut pluges i tempestes, i una gran estimació pel nostre poble.

En nom de totes persones que vam tenir la sort de formar del Grup d'Esplai us desitgem una molt bona Festa Major a tots!

El Grup de Teatre de Camós

El grup de Teatre ha continuat el seu anar fent al llarg de l'any 2019. A poc a poc va esdevenint un grup consolidat, disposat a emprendre noves iniciatives. L'inici de l'any va servir per incorporar-se a la Cavalcada de Reis del poble amb uns pastors un xic especials tot buscant la cova de Betlem!

Ara bé, l'activitat central del grup és la preparació d'una obra de teatre per estrenar-la a la festa del Roser, donant empenta a la festa Major del nostre poble. Aquest any havíem escollit una obra de text amb una escenografia prou complicada que suposava un nou repte per al nostre grup. Poca broma combinar l'interior i l'exterior d'un edifici. I de reproduir una sala de vetlla amb el seu taüt amb mort inclòs! Primer de tot vàrem completar la companyia amb noves incorporacions per completar l'assignació dels molts i variats papers que tenia la comèdia. I vàrem arribar a l'estrena amb molt de nervis! L'anunci de l'obra "Un funeral de mort" ja havia produït alguns estremiments. Es veu que l'atreuït disseny del cartell en forma d'esquela havia "glaçat" més d'un cor sensible...

A l'estrena, actrius i actors es van bolcar per fer que l'obra fes passar una bona estona a tothom. I a fe que creiem que ho vam aconseguir, tant per les riallades que ens acompanyaven com pels aplaudiments i pels comentaris que més en particular ens vàreu fer arribar. Gràcies per la vostra assistència que ens anima a continuar el camí iniciat.

Però el Grup de Teatre no para. Ja ha començat de preparar les properes accions teatrals. Us fem cinc cèntims dels nous projectes. Primer, participar en la proposta del Grup de Joves de fer la Primera Ruta Nocturna per Tots Sants, ruta teatralitzada i ambientada amb llegendes del Pla de l'Estany. Potser no massa apta per esperits molt sensibles? Ja veurem!

Segurament tornarem a participar en la Cavalcada de Reis d'enguany. Serem pastors? Serem dimonis? O potser...



El Grup de Teatre saludant al públic després de la funció.

Però el nostre principal centre d'atenció continua sent l'obra que estrenarem la propera Festa Major. Enyorats com estem de la Gala de Camós TV, que va posar a provar la nostra capacitat d'imaginació, construcció i d'improvisació, hem apostat per tornar a fer una obra de creació col·lectiva a partir les escenes quotidianes d'un grup de personatges ben habituals i normals que podrien passar per ser els nostres veïns. Però, és clar, en tota comunitat, en tot col·lectiu d'humans, de vegades succeeixen "coses" que emboliquen el plàcid anar fent de cada dia en el que estem instal·lats. I aleshores esclata... Bé, deixeu-nos mantenir la incògnita del que succeirà i que confiem tenir enllestit per a la propera Festa del Roser. Resteu ben segurs de que hi posarem tot de la nostra part!

I finalment, unes paraules d'agraïment a l'Ajuntament de Camós pel seu suport i la seva implicació, confiem que es mantingui. Agrair també els col·laboradors externs que ens donen un cop de mà amb la configuració de l'escenari, en la part tècnica de so i llum i en d'altres temes. I com no pot ser d'una altra manera, agrair-vos a vosaltres els espectadors que feu possible l'existència del teatre. Visca la faràndula i molta merda!

Albert Maroto Genover



Recordant el nostre dia a dia

CELEBREM EL DIJOURS LLARDER AMB EL CASAL DE LA GENT GRAN

Aquest any va ser el 9 de març al Pavelló de Camós, i com sempre, per un preu molt assequible, tots els assistents van poder posar-se les botes amb un bon berenar que consistia d'amanida, pa amb tomàquet, carn a la brasa, cava, café i gotes.

SOPAR ANUAL DE DONES DE CAMÓS

El 2 de març al Local Social de Camós va tenir lloc l'esperat Sopar de dones de Camós, aquest any amb moltes més dones que els altres anys. Un any més, les dones de Camós van poder gaudir d'una bonica vetllada amb bona companyia i un menjar exquisit que va cuinar la Roser Garganta.



XXXVI CAMINADA POPULAR

La caminada va sortir ben aviat des del Pavelló de Camós com cada any, i amb un recorregut aproximat de 10 km, van visitar el camp tancat, les pedres dretes i la capella de Santa Magdalena. A mig camí es va poder recarregar les piles amb un bon esmorzar, el moment més esperat per més d'un.



El tradicional esmorzar de mig camí.



El moment de la sortida dels participants.

8a TROBADA D'HOMES DE CAMÓS

Si el 2 de març els hi tocava a les dones, el 16 de març va ser el torn dels homes. Novament els homes de Camós van celebrar la trobada anual d'homes amb un dinar a Can Ramió de la muntanya. Els més atrevits van pujar caminant des del Pavelló de Camós per fer lloc a la boníssima carn a la brasa i botifarra que els nostres homes van poder gaudir amb molt bona companyia i en un entorn immillorable.





El nostre alcalde fent el lliurament de les roses.

SANT JORDI A CAMÓS

A Camós el vam tornar a celebrar el divendres 26 d'Abril al Pavelló de Camós. Organitzat pel Casal de la Gent Gran tots els assistents van fer un bon berenar amb pa amb tomàquet i embotits. I com no podia ser d'altra manera en aquesta diada tan assenyalada, al final de l'acte, l'Ajuntament de Camós va obsequiar amb una rosa vermella a totes les camosines.

CAMÓS A LA 42a EXPOSICIÓ DE FLORS DE BANYOLES

Enguany l'Exposició de Flors va tenir lloc el primer cap de setmana de juny, i l'Ajuntament de Camós hi va participar novament amb un estand al monestir de Sant Esteve.



BENVINGUTS A PAGÈS

El primer cap de setmana de juny va tenir lloc la 4a edició del *Benvinguts a Pagès*. Un cap de setmana en què diverses explotacions agràries de tot Catalunya obren les seves portes als visitants perquè tots aquells qui ho vulguin puguin visitar-les per conèixer l'origen i el procés dels productes que tenim a la taula. Aquest any, per primer cop, Camós va tenir representació amb l'explotació agrícola i ramadera familiar Can Masó Petit, que es dediquen a l'engreix de vedelles de gran qualitat. Des de l'Ajuntament agraiem la participació i animem a totes les explotacions del municipi que s'hi animin a participar en pròximes edicions.



FESTA DEL SOCI DEL CASAL DE LA GENT GRAN

Un any més el Casal de la Gent Gran va organitzar la Festa del Soci, un dinar de germanor per a tots els socis del casal. Aquest any va ser el dissabte dia 8 de març al restaurant *La Carpa* de Banyoles.

CIRCUIT DE CAMINADES SALUDABLES

Com cada any el Consell Esportiu del Pla de l'Estany va organitzar el Circuit de Caminades Saludables pels diferents municipis de la comarca, i el dissabte 8 de juny va ser el torn de Camós. Durant la caminada els assistents van poder conèixer la història i van visitar diferents rentadors al llarg del riu Matamors.



Els participants a la Caminada Saludable de Camós.



EXCAVACIONS A VILAUBA

El passat juny es va tancar la temporada d'excavacions al jaciment arqueològic de Vilauba. Aquesta vegada, els treballs s'han centrat en dues zones: a l'antic Camp Baix, travessat per la carretera, i al pou d'aigua de la vil·la. La campanya d'excavacions d'enguany ha suposat un avenç en aquests dos sectors inexplorats i en la descoberta de la vil·la romana. Amb tot, la gran quantitat de material present a les zones excavades no ha permès concloure els treballs, i es reprendran en la campanya d'excavacions de l'any vinent.



Un moment de les excavacions al jaciment arqueològic de Vilauba.



Sopar dels veïns del barri de la Bòbila.

SOPARS DE BARRIS

Com ja ve sent tradició, aquest estiu també s'han celebrat els sopars de barris que cada cop són més populars.

El primer va ser el sopar del barri de la Bòbila que es va celebrar el dissabte 6 de juliol amb uns 60 assistents.

El dissabte 13 de juliol es va celebrar el sopar del barri del Passatge Ramió amb unes 80 persones.

El proper a celebrar-se serà el sopar dels veïns del Carrer Codines el proper 27 de juliol.

Des de l'Ajuntament volem agrair als organitzadors d'aquests sopars i a totes les persones que hi col·laboren i animem als altres barris i veïnats que s'engresquin a celebrar aquestes trobades.

ELECCIONS GENERALS

El 28 d'abril es van celebrar les eleccions generals que, com tot sabeu, serveixen per escollir els nostres representants al Congrés i al Senat espanyol.

Pel que fa a les eleccions al Congrés, el cens electoral era de 550 persones, de les quals en van votar 460. Per tant, la participació tornà a ser alta amb un 86,64%.

Esquerra Republicana va guanyar amb un 38,26% dels vots i 176 vots, 4 vots més que la segona força més votada, Junts per Catalunya amb un 37,39% dels vots i 172 vots.

PARTIT	VOTS	% DE VOTS
ERC	176	38,26%
JxCAT	172	37,39%
PSC	29	6,3%
FRONT	26	5,65%
COMÚ PODEM	20	4,35%
Cs	19	4,13%
PP	9	1,96%
VOX	5	1,09%
PACMA	1	0,22%

Pel que fa a les eleccions al Senat que es vota amb llista oberta, el senador més votat va ser Jordi Martí Deulofeu d'ERC amb 209 vots, seguit de Josep Maria (Jami) Matamala i Alsina de JxCat amb 195 vots.

SENADOR	VOTS	% DE VOTS
Jordi Martí Deulofeu (ERC)	209	46,44%
Josep Maria (Jami) Matamala i Alsina (JxCAT)	195	43,33%
Elisenda Pérez Esteve (ERC)	186	41,33%
Josep Quintana Caralt (ERC)	162	36,0%
Josep Maria Cervera i Pinart (JxCAT)	159	35,33%
Laura Karina Corunsky i Zeitune (JxCAT)	149	33,11%
Paulino Garcia Montañez (Front Republicà)	34	7,56%



ELECCIONS EUROPEES

El 26 de maig els camosins i camosines van tornar a les urnes en massa per escollir els nostres representants. A les eleccions europees el cens electoral era de 552 persones, de les quals en van votar 466. Això suposa una participació del 84,42%.

PARTIT	VOTS	% DE VOTS
JxCAT	294	63,36%
ERC	107	23,06%
PSC	18	3,88%
Cs	14	3,02%
COMÚ PODEM	11	2,37%
PP	7	1,51%
PACMA	3	0,65%
CV-EC	1	0,22%
IGRE	1	0,22%
PCTC	1	0,22%
Pirates.cat/ep	1	0,22%

La força guanyadora va ser Junts per Catalunya amb 294 vots i un 63,36% dels vots, seguida d'Esquerra Republicana – Ara Repúbliques amb 107 vots i un 23,06% dels vots. En tercera posició hi quedà el PSC amb 18 vots, un 3,88% dels vots.

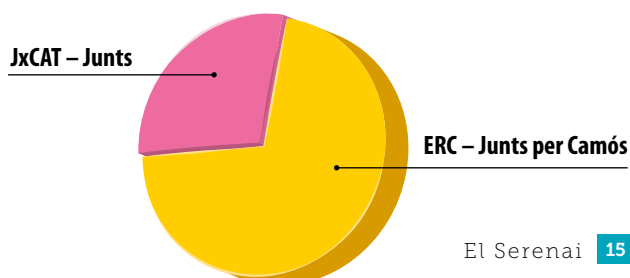
ELECCIONS MUNICIPALS

El mateix 26 de maig es van celebrar les eleccions municipals arreu de Catalunya. A Camós el cens electoral era de 548 persones, de les quals en van votar 465. Novament Camós va tenir una de les participacions més altes, 84,85%.

Esquerra Republicana – Junts per Camós va ser la força guanyadora amb 321 vots (70,55% dels vots) i 5 regidors. Junts per Catalunya va quedar com a segona força amb 126 vots i 2 regidors.

PARTIT	VOTS	% DE VOTS	REGIDORS
ERC – Junts per Camós	321	70,55%	5
JxCAT – Junts	126	27,69%	2

Cens total	548	
Vots comptabilitzats	465	84,85%
Vots a candidatures	483	
Vots nuls	10	2,15%
Vots blancs	8	1,76%



SESSIÓ EXTRAORDINÀRIA DEL 28 DE GENER DE 2019

S'aprova per unanimitat:

- El pagament de la 1a certificació de l'obra de "Millora de la pavimentació del camí d'accés al veïnat de Cruanyes" a l'entitat mercantil Excavaciones y Pinturas SAU (EPSA), per import de 52.920,70 euros (IVA inclòs), d'acord amb el Decret d'adjudicació de data 3 d'octubre de 2018.

SESSIÓ ORDINÀRIA DEL 13 DE MARÇ DE 2019

La Presidència dóna compte al Ple:

- Dels decrets d'alcaldia, des del número 108/2018 fins al 31/2019, ambdós inclosos.

- Del període mig de pagament a proveïdors del sector d'administracions públiques de l'Ajuntament de Camós el quart trimestre de 2018.

- Del Decret d'Alcaldia 25/2019 de liquidació del Pressupost General de la corporació, exercici 2018.

- Del Decret d'Alcaldia 2019.26 d'incorporació de romanents de crèdit en el pressupost de l'exercici 2019.

S'aprova per unanimitat:

- Les actes de les sessions anteriors: acta de la sessió ordinària núm. 06/2018 de data 17 de desembre de 2018 i acta de la sessió extraordinària 01/2019 de data 28 de gener de 2019.

- L'annex per a l'aportació econòmica del Conveni de col·laboració interadministrativa entre el Consell Comarcal del Pla de l'Estany i els ajuntaments de Camós, Cornellà del Terri, Crespià, Fontcoberta, Palol de Revardit, Sant Miquel de Campmajor, Serinyà i Vilademuls, per al servei de professionals de joventut compartits per al 2019.

- Definitivament el Reformat del projecte de la construcció d'un passallís i la pavimentació d'un tram del camí de Can Llusca.

- Inicialment el projecte constructiu de les obres d'abastament d'aigua potable en alta al veïnat de Can Padrés, redactat per l'entitat mercantil ABM i Aigües de Banyoles SAU, amb un pressupost per import de 508.315,24 euros.

- Inicialment la proposta de Modificació Puntual número 16 de les Normes subsidiàries de planejament de Camós. Es tracta d'aprovar la modificació del traçat de tres camins que eren públics:

El camí de Can Valentí que arribava a la casa com a públic i ara voltarem la masia i es comunicarà amb la resta de traçat públic.

El camí de Sant Vicenç, que era el que passava per la finca de Cal Rei que era públic i ara passarà a privat a canvi de la modificació del traçat.

El camí del Mas Roc, perquè no passi a tocar de la façana de la casa. Tenim l'autorització del propietari afectat pel canvi de traçat, en aquest cas de la finca de la Canova.

SESSIONS EXTRAORDINÀRIES DE L'1 D'ABRIL I DEL 29 D'ABRIL DE 2019

- En aquestes sessions es va realitzar el sorteig de les meses electorals corresponents a les eleccions al Congrés de Diputats i Senat l'1 d'abril i eleccions Municipals i al Parlament Europeu el 29 d'abril.

SESSIÓ EXTRAORDINÀRIA DEL 12 DE JUNY DE 2019

S'aprova per unanimitat:

- Les actes de les sessions anteriors: acta de la sessió ordinària núm. 2/2019 de data 13 de març de 2019, acta de la sessió extraordinària núm. 3/2019 de data 1 d'abril de 2019 i l'acta de la sessió extraordinària núm. 4/2019 de data 29 d'abril de 2019.

SESSIÓ DE CONSTITUCIÓ DE L'AJUNTAMENT

15 DE JUNY DE 2019

CONSTITUCIÓ DE LA MESA D'EDAT

Una vegada declarada oberta la sessió, es constitueix la Mesa d'Edat, integrada pels elegits de major i menor edat i essent secretària la de la Corporació, segons disposa l'article 195.2 de la Llei orgànica 5/1985 de 19 de juny i l'article 37.2 del Reglament d'organització, funcionament i règim jurídic de les entitats locals. La secretària sol·licita al regidor electe de major edat el Sr. Narcís Masanas Xargay i al regidor electe de menor edat Sr. Àlex Esteba Soldado, a fi d'iniciar la constitució de la Corporació municipal de Camós.

Constituïda la Mesa d'edat pels regidors electes de major i menor edat indicats, el senyor President declara oberta la sessió per la constitució del nou ajuntament per a la legislatura 2019-2023.

COMPROVACIONS DE LES CREDENCIALS I PERSONALITAT DELS ELECTES

Constituïda la Mesa d'Edat i d'acord amb el que disposa l'article 36.2 del Reglament d'organització, funcionament i règim jurídic de les entitats locals, aprovats per Reial decret 2568/1986, de 28 de novembre, es dóna compte que la secretària interventora ha posat a disposició dels regidors electes la documentació referent als justificats de les existències en metàl·lic i valors propis de la Corporació dipositats a la Caixa Municipal i Entitats Bancàries, i igualment la documentació relativa a l'inventari de béns de la Corporació.

La secretària manifesta que Junta Electoral de Zona de Girona, en compliment del que disposa l'article 108.5 de la Llei orgànica de Règim electoral general, en data 3 de juny de 2019 ha emès l'acta de proclamació del resultat de les eleccions municipals celebrades el 26 de maig de 2019 a la circumscripció electoral de Girona, certificant el nombre d'electors, de votants, de vots a candidatures, de vots en blanc, de vots nuls, el nombre de vots i escons obtinguts per cada candidatura, com també la relació nominal de regidors electes pel municipi de Camós, segons el resum següent:

Nombre d'electors: 548

Nombre de votants: 465

Nombre de vots a candidatures: 447

Vots vàlids: 455

Vots nuls: 10

Vots en blanc: 8

Vots a candidatures:

Esquerra Republicana de Catalunya–Junts per Camós–Acord Municipal (ERC – JpC – AM):

Vots: 321

Regidors electes: 5

Junts per Catalunya (JxCAT–JUNTS):

Vots: 126

Regidors Electes: 2

Així doncs els regidors per ordre de la llista més votada a menys votada i per l'ordre en què cadascun figura a la llista corresponent d'acord amb les credencials presentades, són els següents:

Per Esquerra Republicana de Catalunya–Junts per Camós–Acord Municipal (ERC – JpC – AM):

1. Josep Jordi i Torrentà
2. Maria Teresa Brunsó i Puigvert
3. Lluís Fortet Masanas
4. Elena Rigau Rodeja
5. Àlex Esteba Soldado

Per Junts per Catalunya (JxCAT – JUNTS):

1. Narcís Masanas i Xargay
2. Lluís Banal Sala

Tots els regidors han presentat les credencials emeses per la Junta Electoral de Zona i de conformitat amb l'article 75 de la Llei 7/1985 de 2 d'abril, reguladora de les bases de règim local, tots han presentat a Secretaria General la preceptiva declaració per a la inscripció en el registre de béns patrimonials i en el registre d'activitats.

Així mateix, els regidors electes estan degudament informats que el règim d'incompatibilitats per a la condició de regidor està establert en l'article 178, en relació amb els articles 6, 7 i 177 de la Llei orgànica de règim electoral general i 10 del Reglament d'organització, funcionament i règim Jurídic de les entitats locals.

Vist que es comprova l'existència del quòrum necessari, és a dir majoria absoluta, per a la celebració de la sessió, el Sr. President declara constituïda la Corporació municipal.

ACTE DE JURAMENT O PROMESA

El Sr. President anuncia que, a continuació, els regidors electes han de prestar el jurament o promesa, de conformitat amb l'article 108 de la Llei orgànica de règim electoral, en relació amb el Reial decret 707/1979 de 5 d'abril.

"Jureu o prometeu per la vostra consciència i honor acomplir fidelment les obligacions del càrrec de Regidor/a de l'Ajuntament de Camós, amb lleialtat al Rei, i respectar i fer respectar la Constitució com a norma fonamental de l'Estat i l'Estatut d'Autonomia de Catalunya com a norma institucional bàsica de Catalunya?"

Es nomena a cada un dels regidors electes per tal que con-
testin:

- Sr. Josep Jordi i Torrentà: "Si, ho prometo"

- Sra. Mari Maria Teresa Brunsó i Puigvert: "Si, ho prometo"

- Sr. Lluís Fortet Masanas: "Si, ho prometo per imperatiu legal"

- Sra. Elena Rigau Rodeja: "Si, per imperatiu legal"

- Sr. Lluís Banal Sala: "Si, per imperatiu legal"

- Sr. Narcís Masanas i Xargay: "Sí, ho prometo. Per expressió democràtica de la voluntat ciutadana, manifesto el ferm compromís amb els valors de la república catalana i declaro que continuaré treballant en la constitució d'una Catalunya políticament lliure, socialment justa, econòmicament pròspera i territorialment equilibrada."

- Sr. Àlex Esteba Soldado: "Si, per imperatiu legal ho prometo. Per expressió democràtica de la voluntat ciutadana, manifesto el ferm compromís amb els valors de la república catalana i declaro que continuaré treballant en la constitució d'una Catalunya políticament lliure, socialment justa, econòmicament pròspera i territorialment equilibrada."

ELECCIÓ DE L'ALCALDE

El Sr. President anuncia que a continuació es procedirà a l'elecció de l'alcalde, recordant que de conformitat amb l'article 196 de la LOREG poden ser candidats els caps de llista de cada candidatura. Si algun d'ells obté la majoria absoluta dels vots és proclamat Alcalde. Si cap d'ells obté aquesta majoria és proclamat Alcalde el regidor que encapçali la llista que hagi obtingut el major nombre de vots. En cas d'empat es resoldrà per sorteig.

Proclamació de candidats a l'Alcaldia

Els regidors que encapçalen les seves corresponents llistes, candidats per al càrrec d'alcalde, són els següents:

- Sr. Josep Jordi Torrentà, Esquerra Republicana de Catalunya–Junts per Camós–Acord Municipal (ERC – JpC – AM)

- Sr. Narcís Masanas Xargay, Junts per Catalunya (JxCAT–JUNTS)

Després de la proclamació de candidats, la secretària indica que el procediment d'elecció d'alcalde s'efectuarà en votació secreta.

A continuació la secretària proclama els vots obtinguts per cada candidatura i proclama l'alcalde electe.

- Sr. Josep Jordi Torrentà, candidat del partit Esquerra Republicana de Catalunya–Junts per Camós–Acord Municipal (ERC – JpC – AM), obté 5 vots

- Sr. Narcís Masanas Xargay, candidat del partit Junts per Catalunya (JxCAT–JUNTS), obté 2 vots.

En conseqüència, essent set el nombre de regidors i quatre la majoria absoluta legal, resulta elegit el Sr. Josep Jordi i Torrentà (Esquerra Republicana de Catalunya–Junts per Camós–Acord Municipal) i la Mesa d'Edat manifesta que queda proclamat alcalde.

PRESA DE POSSESIÓ DE L'ALCALDE

De conformitat amb l'article 108.8 de la Llei Orgànica del Règim Electoral General, la Secretària llegeix la fórmula per prendre possessió.

"Jureu o prometeu per la vostra consciència i honor complir fidelment les obligacions del càrrec d'Alcalde de l'Ajuntament de Camós amb lleialtat al Rei, i guardar i fer guardar la Constitució com a norma fonamental de l'Estat, i l'Estatut d'Autonomia de Catalunya com a norma institucional bàsica de Catalunya?"

El Sr. Josep Jordi i Torrentà, accepta el càrrec d'alcalde de l'Ajuntament de Camós i efectua la següent promesa:

"Si, accepto per imperatiu legal. Per expressió democràtica de la voluntat ciutadana, manifesto el ferm compromís amb els valors de la república catalana i declaro que continuaré treballant en la constitució d'una Catalunya políticament lliure, socialment justa, econòmicament pròspera i territorialment equilibrada."

A continuació, el Sr. Narcís Masanas Xargay li lliura al Sr. Josep Jordi Torrentà la vara d'alcalde, passant a ocupar la Presidència del Ple de l'Ajuntament i es dissol la Mesa d'Edat.

A continuació el Sr. alcalde, dóna la paraula al portaveu de Junts per Catalunya (JxCAT- JUNTS) Sr. Narcís Masanas per si desitja fer un parlament.

El Sr. Narcís Masanas Xargay, pren la paraula i exposa:

"Bon dia a tothom,

Avui és un dia molt important a tots els ajuntaments de Catalunya i arreu de l'Estat, com també a Camós.

No és fàcil a dia d'avui posar-se en política amb els temps convulsos que estem vivint, però cal que algú s'impliqui perquè el país no pari i els pobles segueixin tenint veu dintre del territori.

Alguns ajuntaments tindran canvi d'alcaldia, en altres es faran pactes per governar i en alguns, com Camós, seguiran governant els mateixos que en l'anterior mandat.

El grup que jo encapçalo hem perdut per més vots dels que en principi esperàvem, però de totes maneres agraeixo la confiança dipositada en tots els vots rebuts.

A la fi la voluntat del poble és qui decideix...

Dono les gràcies als companys de grup que m'han fet costat en tot moment, ... i, en nom meu i del grup que represento, us dono la més sincera enhorabona Josep i a tot l'equip.

Sé que governareu amb honradesa i fareu el millor pel poble de Camós. Nosaltres, des de l'oposició, farem tot el possible perquè es faci allò que us heu compromès a fer i si podem ajudar també ho farem.

Us cop més, enhorabona!!"

Acte seguit pren la paraula el Sr. Alcalde i manifesta:

"Molt bon dia a tots i a totes,

Primer de tot cal agrair a la població l'alta participació als comicis del passat 26 de maig. Aquest agraiement crec que l'he fet a cada presa de possessió en la que he intervingut. Ser alcalde d'un municipi tan participatiu és un valor afegit. Consideràvem molt alta la participació en les passades convocatòries, que sempre estaven al voltant del 80%. Però aquesta vegada s'han superat clarament: 84,85%, 20 punts més alta que la mitjana del país.

També vull agrair a tots els votants que han confiat amb nosaltres i que han premiat la nostra dedicació i entrega el municipi. A les 15 persones que m'han acompanyat a la candidatura, sense oblidar a totes les persones que m'han acompanyat en candidatures anteriors, a tots ells moltíssimes, moltíssimes gràcies. A en Lluís i la Carme que avui deixen de ser regidor i regidora que, amb el seu tarannà i bons oficis, juntament amb la Teresa i el personal de l'Ajuntament -que ha demostrat la seva professionalitat, són una estructura petita però molt eficaç-, ha fet que hàgim tingut una legislatura plàcida i productiva. I també, gràcies a l'oposició per haver entès les decisions

més conflictives. I a en Pere Roura i en Pere Fauró, que avui deixen també de ser regidors, moltes gràcies en nom de la població pel vostre servei

4 regidors que pleguen i 4 regidors que comencen. L'Elena, en Lluís Banal, en Lluís Fortet i l'Àlex. L'Àlex, com ell diu, soc el regidor més jove dels 97 de la comarca. amb ell em separa mig segle això també es un valor afegit. Sigueu tots 4 molt benvinguts. Sé de la vostra estima al municipi i el vostre esperit de servei que ja heu demostrat amb les activitats amb les que heu col·laborat i col·laboreu. Compto amb tots els 6 regidors, cada un amb la seva feina. Els ciutadans es mereixen que cada un de nosaltres donem el millor, pel seu benestar.

Vull insistir amb una cosa. Els que em coneixeu sabeu que no sóc aquí per escalfar una cadira ni per enganxar-me a la poltrona. Sóc aquí per treballar. I com a regidor de l'oposició, com a regidor de govern i com a alcalde sempre m'ha mogut la mateixa voluntat: treballar per Camós, treballar pel meu poble, treballar per vosaltres i ho faig amb la seguretat de tenir un equip al darrera amb el qual hi puc confiar.

Aquestes paraules d'aquest últim punt les vaig pronunciar ara fa 4 anys. No eren més que paraules. Una declaració d'intencions de cara a la legislatura que hem acabat. Em satisfà que els camosins i camosines l'hagin valorat com una realitat i ens hagin premiat amb un resultat que ens dona confiança i ens obliga a treballar encara amb més entusiasme.

Seguirem amb humilitat la línia que portem i no ens relaxarem i els objectius els buscarem sense defallir pel bé de totes i tots.

Visca Camós i visca Catalunya!"

Seguidament el Sr. Josep Jordi Torrentà, Alcalde-President, aixeca la sessió.



Entrega de la vara d'alcalde al senyor Josep Jordi i Torrentà.



Els 7 regidors de la legislatura 2019-2023.

SESSIÓ DEL PLE D'ORGANITZACIÓ DE L'AJUNTAMENT

3 DE JULIOL DE 2019

1. S'aprova per unanimitat establir que les sessions ordinàries del Ple de la Corporació es celebrin el segon dimecres no festiu dels mesos de setembre, desembre, març i juny, a dos quarts de vuit del vespre en el Saló de sessions de l'Ajuntament, o lloc habilitat a l'efecte.

2. S'aprova per unanimitat la constitució del Consell de Govern. Aprovar constituir el Consell de Govern, com a òrgan col·legiat complementari de l'organització municipal, de caràcter deliberant i no resolutori.

Les funcions són les d'informar i coordinar els assumptes que han de ser sotmesos al Ple de la corporació i alhora trobar un espai de comunicació i debat entre les diferents àrees de la Corporació municipal.

El Consell de Govern estarà integrat per tots els regidors i regidores amb delegacions genèriques i especials de l'Alcaldia i serà presidit per l'Alcalde, a fi d'assolir la màxima eficàcia amb l'acció de Govern i en l'administració municipal.

Les decisions del Consell de govern en cap cas tindran caràcter resolutori, sinó únicament informatiu o consultiu.

El Consell de Govern celebrarà les seves sessions, amb una periodicitat trimestral, el primer dilluns no festiu dels mesos de setembre, desembre, març i juny, a un quart de vuit del vespre, a les dependències d'aquest Ajuntament, sense necessitat de convocatòria prèvia de l'Alcaldia.

3. S'aprova per unanimitat crear les Comissions Informatives de caràcter permanent següents:

Comissió informativa Especial de Comptes com a òrgan d'existència preceptiva a l'Ajuntament, amb les funcions assenyalades pels articles 58 i 101 del Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya, integrada pels membres següents:

President: L'Alcalde o regidor en qui delegui
Vocals: 1 representant del grup municipal ERC
1 representat del grup municipal JxCAT
Secretari: La Secretària de l'Ajuntament

4. Es ratifiquen diferents Decrets d'Alcaldia de delegació d'atribucions i nomenaments:

- Decret número 60/2019, de 19 de juny de 2019, pel qual es nomena Tinent d'Alcalde d'aquest Ajuntament, amb efectes des del dia d'avui, als regidors que a continuació es relacionen i que substituiran a aquesta Alcaldia en casos de vacant, absència o malaltia.

Primer Tinent d'Alcalde: Sra. Maria Teresa Brunsó i Puigvert.

Segon Tinent d'Alcalde: Sr. Lluís Fortet Masanas.

- Decret número 61/2019, de 19 de juny de 2019 pel qual s'efectua a favor dels següents regidors que a continuació es relacionen una delegació general d'atribucions de direcció, gestió i control dels serveis següents:

REGIDORS	ÀREA
Sr. Josep Jordi i Torrentà	Alcaldia, urbanisme, medi ambient, obres i serveis
Sra. Maria Teresa Brunsó Puigvert	Serveis socials i educació

REGIDORS	ÀREA
Sr. Lluís Fortet Masanas	Esports, administració i noves tecnologies
Sra. Elena Rigau Rodeja	Festes populars i hisenda
Sr. Àlex Esteba i Soldado	Juventut, cultura i comunicació

La delegació a favor dels esmentats regidors a la que anteriorment s'ha fet referència comportarà tant la facultat de direcció de l'àrea corresponent com la seva gestió.

Es delega de forma indistinta, en tots els Regidors i Regidores d'aquest Ajuntament, les competències que a aquesta Alcaldia li atorga l'article 51.1 del Codi Civil, per autoritzar matrimonis civils que se celebrin en aquest terme municipal.

Aquesta delegació faculta a tots els Regidors i Regidores per autoritzar matrimonis civils, sense que en una mateixa cerimònia pugui intervenir més d'un d'ells. A aquests efectes, la coordinació per a la designació del Regidor o Regidora actuant, s'establirà a través del Registre Civil.

5. S'aprova per unanimitat el nomenament de representants de la Corporació als òrgans col·legiats següents:

ASSOCIACIÓ DEFENSA FORESTAL (ADF): Sr. Josep Jordi Torrentà, Alcalde-President.

CONSORCI LOCALRET (Consorti local per a l'impuls de la societat del coneixement i el desenvolupament de les xarxes de telecomunicacions i de les noves tecnologies): Sr. Lluís Fortet Masanas, regidor delegat d'esports, administració i noves tecnologies.

CONSELL CONSULTIU DE LA GENT GRAN: Sra. Maria Teresa Brunsó Puigvert, regidora delegada de serveis socials i educació.

6. S'aprova per unanimitat el següent règim d'assistències als òrgans col·legiats

Per assistència a les sessions de Ple	288,00 euros/ple trimestral
Per assistència a les sessions del Consell de Govern Local	612,00 euros/consell govern trimestral regidors 1.512,00 euros/consell govern trimestral alcalde

Les assistències seran abonades en referència a la concurrència efectiva a les sessions, de manera que si algun Regidor/a no hagués concorregut efectivament, meritarà únicament assistències per les concurrències efectives.

Les assistències efectives, en còmput anual, que els regidors i l'alcalde poden acreditar per l'assistència a les sessions anteriorment dites es limiten a:

Alcalde: 7.200,00 euros

Regidors equip de govern: 3.600,00 euros

Regidors oposició: 1.152,00 euros

6. S'aprova per declarar constituïts els següents grups municipals amb designació del portaveu corresponent:

Grup Municipal	Portaveu
Esquerra Republicana –	Sr. Josep Jordi Torrentà
Acord Municipal (ERC-AM)	
Junts per Catalunya (JxCAT)	Sr. Narcís Massanas Xargay

Com ja venim fent a cada nova edició d'aquest butlletí d'informació municipal, us informem de les actuacions més rellevants que s'han realitzat des de l'Ajuntament de Camós al nostre municipi durant el primer semestre del 2019.

ARRANJAMENTS PERIÒDICS DE CAMINS

Com bé sabeu, cada semestre s'intenta anar mantenint els camins com és el cas de la carretera de Can Salvi. Una actuació que creiem que ha suposat un canvi notable és l'arranjament d'aquest camí de Can Pigem, un camí que sovint estava inservible a causa de les pluges i ara s'hi pot circular durant tot l'any.



Carretera de Can Salvi.



Camí de Can Pigem abans i després de l'arranjament.

CAMÍ DEL VEÏNAT D'EN PONÇ

Per tal de tenir una millor connexió al Veïnat d'en Ponç es va creure convenient asfaltar el camí que connecta la carretera de Sant Maurici i aquest veïnat.



CUNETA AMERICANA A SANT MAURICI

La cuneta americana és una molt bona opció en carreteres estretes, aquest és el cas d'aquest tram de la carretera de Sant Maurici en què s'hi ha fet cuneta americana.



ILLUMINACIÓ LED AL BARRI DE LA BÒBILA

Aquest primer semestre, i seguint l'aposta per la tecnologia LED, s'ha canviat l'enllumenat públic del barri de la Bòbila a LED que no només disminueix el consum sinó que a més, també aporta més lluminositat.



ILLUMINACIÓ AMB PANELLS SOLARS

Posar enllumenat a les zones més aïllades ja no és un problema, l'Ajuntament de Camós ha instal·lat alguns panells solars en alguns veïnats que ha suposat una millora a la seguretat dels veïns. A més, funcionen amb energia solar.



El tauler de l'Ajuntament

TRANSPORT PÚBLIC ESTUDIANTS

Us informem que, com ja es porta fent durant els darrers dos anys, enguany l'Ajuntament de Camós concedirà ajudes al transport públic pels estudiants del poble.

Us recordem les condicions que s'han de complir per poder gaudir d'aquestes ajudes:

- Ser major de 16 anys
- El transport ha de tenir com a destinació poblacions de fora del Pla de l'Estany: Girona, Barcelona, Olot, ...

L'estudiant ha d'apuntar-se facilitant les seves dades (nom i cognom, nom del centre inscrit pel curs 2019-20) a l'ajuntament, en persona o per correu electrònic a ajuntament@camos.cat, o per telèfon 972 57 31 92.

Data límit per apuntar-se 27/09/2019

CAMÓS TÉ DIPUTADA PROVINCIAL

El dijous 4 de juliol, la regidora i Primera Tinenta d'alcalde de Camós, la senyora Maria Teresa Brunsó, va prendre possessió del càrrec de diputada provincial a la Diputació de Girona, convertint-se en la primera diputada que té Camós. Des de l'Ajuntament de Camós li desitgem sort i encerts i confiem que serà una gran diputada per Camós i per la comarca.



Maria Teresa Brunsó al moment de la presa de possessió com a diputada provincial.

CAMÓS, POBLE SOLIDARI

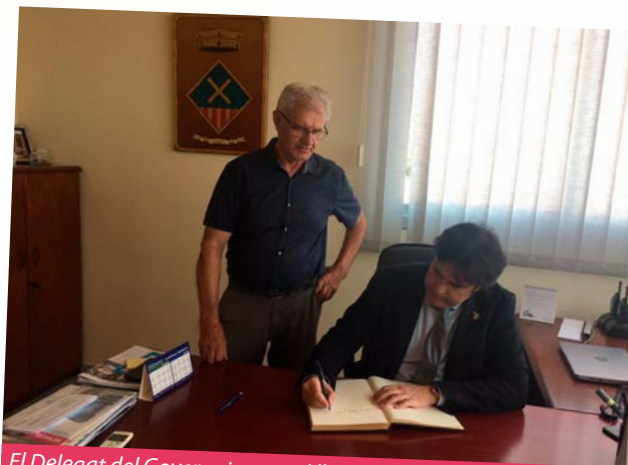
Com cada any, Camós també ha fet la seva aportació anual a la Marató de TV3, enguany dedicada a la lluita contra el Càncer. Aquest any l'Ajuntament de Camós ha fet un ingrés total de 900 euros. Aquesta quantitat prové de les aportacions de la Comissió de Festes amb la cantada de coques de Sant Vicenç, de la Quina de Nadal del C.F Camós, del Casal de la Gent Gran, del Taller de Cuina i de l'Ajuntament de Camós.

La investigació dona vida.

La Marató 3 CÀNCER

VISITA DEL DELEGAT DEL GOVERN

El passat dijous 11 de juliol, Camós va rebre la visita institucional del Delegat territorial del Govern de la Generalitat a Girona, el senyor Pere Vilà i Fulcarà. Durant la seva visita va tenir una reunió de treball amb l'Alcalde, Josep Jordi, i alguns regidors de l'equip de govern amb l'objectiu de tractar diferents temes i propostes per millorar el municipi i la qualitat de vida de tots els camosins i camosines. Seguidament va signar el llibre d'honor.



El Delegat del Govern signant el llibre d'honor de Camós.



El Delegat del Govern, l'Alcalde i la Primera Tinenta d'alcalde.

Grup de Joves i Tabitum

Un estiu més, Tabitum, juntament amb Coordinadora del Lleure del Pla de l'Estany i amb el suport de l'Ajuntament de Camós, durà a terme l'onzena edició del casal d'estiu de Camós.

Els monitors i les monitores de casal volem donar les gràcies a totes les famílies, joves i infants que han confiat i confien en nosaltres per dur a terme les diferents activitats que organitzem i preparem amb molta il·lusió. Durant aquests onze anys pel nostre casal hi ha passat gran quantitat de nens i nenes que, tot aprenent, han passat estius d'allò més divertits i esperem que siguin molts estius més.

Per altra banda, des de Tabitum vam voler seguir l'impuls de rejuvenir la nostra Festa del Roser que vam començar l'any passat. Aquest any vam optar per seguir amb l'aposta del Dinar Popular de festa major que, tot i que no va tenir gaire assistència, creiem que és un esdeveniment molt positiu per fer més poble. Al dinar, prop de 65 persones van poder gaudir d'una bona arrossada popular tot fent petar la xerrada amb veïns i coneguts.

Després del dinar vam tenir un petit concert improvisat amb la Tina Rojo i en Marc Grabulosa, i tot seguit grans i petits van poder gaudir d'un espectacle de màgia amb el mag Mario López.

Des d'aquí volem agrair a tothom que va venir a les nostres activitats de la festa major així com a la resta d'activitats que es fan al nostre poble per la Festa del Roser. És junts que fem poble, no ens n'oblidem!

I, finalment, com que ja estem en ple estiu, des de l'Associació Juvenil Tabitum hem volgut reprendre totes les activitats que ja portem dos estius organitzant. En primer lloc, el dia 14 de juliol vam tornar a organitzar la Caminada saludable i botifarrada popular en què el grup de joves de Camós vam tornar a preparar una nova caminada apta per tothom amb sortida i arribada a la plaça de l'Ajuntament i que ens va fer gaudir de l'entorn natural. A més, vam poder conèixer encara més el patrimoni cultural del municipi com és la nostra Vila romana de Vilauba. Seguidament, tots els assistents van poder gaudir d'una botifarra, un bon got de vi i un tall de meló ben fresc.

Després dels èxits del Cinema a la fresca dels altres anys, aquest any des de Tabitum hem volgut organitzar un nou cinema amb data per confirmar. Esteu atents a les xarxes socials que aviat tindreu més informació sobre les diverses activitats que organitzarem durant el que queda d'any!



El Dinar Popular de festa major.



Moment de l'actuació del mag Mario López.



Els nens i nenes del Casal de Camós amb els monitors.



Un moment de la Caminada Saludable 2019.



El Grup de Joves fent una breu explicació del jaciment arqueològic de Vilauba.



Un moment de la Caminada Saludable 2019 amb la lluna de fons.

ACTIVITATS PER A LA GENT GRAN DE CAMÓS

Durant el primer semestre de l'any, s'han realitzat diversos tallers i sortides al Casal de la gent gran de Camós. Aquestes activitats han estat portades a terme pel Servei Fem Companyia, que és un servei adreçat a les persones majors de 65 anys del municipi i el qual treballa per la promoció de l'envelliment actiu i la prevenció de la soledat no desitjada en les persones grans. Aquest Servei pertany a l'Àrea de Benestar Social del Consell Comarcal del Pla de l'Estany.

FEM CATALÀ

Classes d'ortografia catalana. Tenint en compte que la gran majoria de les persones d'aquestes edats, no els hi van ensenyar a l'escola el català i al llarg de la seva vida activa no li han pogut dedicar temps.



FEM MÒBIL

Taller d'utilització de mòbil *smartphone*, aprendre noves tecnologies permet adaptar-se millor a la societat moderna, comunicar-te amb els joves de la família, informar-se...



FEM MEMÒRIA

Taller de manteniment de la memòria, treballem la cognició a través d'exercicis de càlcul, llenguatge, raonament...



Si us interessa assistir a alguna activitat, les properes començaran a partir del 16 de setembre, us podeu informar a l'Ajuntament de Camós i al Casal, totes les activitats són gratuïtes.

FEM RUTA:

Excursions entre els pobles de la comarca. Aquest any hem anat a Vilademuls on es va visitar, el poble, l'església i l'espai d'interpretació del món rural, després es va concloure amb un berenar de germanor.

En la visita de Vilademuls al poble, els hi vàrem ensenyar l'Ajuntament, el salt Dalmau, l'església de Santa Magdalena i al final de la jornada vam fer un berenar al casal.

Visita de Camós a Vilademuls



Visita de Vilademuls a Camós





Jaume Reixach Masachs

Massatgista, naturòpata i remeier

“Realment qui es cura és un mateix”

El temps passa molt de pressa. Ja fa uns trenta anys que no trepitjava l'antiga rectoria de l'església de Santa Maria de Camós. La darrera vegada va ser per visitar i parlar amb l'anterior inquilí, mossèn Verdura, un autèntic personatge a Camós, avançat a la seva època. Ara aquestes parets acullen al naturòpata Jaume Reixach i la seva parella. En Jaume està de lloguer a la rectoria, la qual pertany al Bisbat de Girona. Ell li ha tornat a donar vida, l'ha restaurada i ha netejat els voltants després d'anys pràcticament abandonada. Quants secrets guarden les pedres. En Jaume em rep en el seu despatx, on fa els massatges i les teràpies naturals. Però en Jaume no sempre s'hi ha dedicat a aquest tema. La seva vida laboral és ben variada: picapedrer, lampista, paleta, camioner... Fins que l'any 2000 va patir un accident amb el camió que el va portar a haver de demanar la invalidesa. Va ser llavors quan es va interessar per la medicina natural, primer per a la seva pròpia salut, després per donar-la a conèixer a la gent. Ferm seguidor de Josep Pàmies i la seva dolça revolució, en Jaume és un gran coneixedor de les plantes. Només cal donar amb ell una volta pel seu hort, pels voltants de la rectoria i l'església de Santa Maria. Hi ha plantes de tot tipus, algunes molt conegudes, altres que quan les veus, penses: “però si això és una mala herba”, i en canvi en Jaume et diu que serveix pel refredat o per treure els fongs dels peus. Senzill, amable i bon conversador, amb en Jaume redescobreixo un indret encisador de Camós: Santa Maria.

Em comentes que va ser arran de l'accident que et vas interessar per la medicina natural, abans no hi havies tingut contacte? La meua àvia sempre havia tingut una habitació plena d'herbes. Recordo que era una habitació petita. Ella era filla de pagès i sempre tenia per casa herbes, remeis casolans, tot per a consum o salut pròpia. Suposo que això també ha influït, però va ser arran de l'accident que el meu interès va créixer. Vaig començar a anar a xerrades, a escoltar... i mira, ara sóc membre del Grup de Remeiers i Remeieres de Girona.

I en aquest grup què feu? Anem a pobles a fer xerrades, a donar a conèixer el què fem, a intercanviar els nostres coneixements... Fem sortides per anar a buscar plantes... Corçà, Llagostera, Torroella de Montgrí i també un cop a l'any, aquí a casa, ens trobem i ensenyem a la gent. L'última trobada aquí a Camós va ser el 4 de maig i va tenir un èxit molt gran. Hi havia molta gent, molta.

Ho hauràs de fer més sovint. Sí, suposo que sí. En aquesta darrera trobada va venir un noi de Tavertet que havia fet

de jardiner i que coneix molt bé el món de les plantes i va atraure moltes persones. Gent d'arreu però també veïns de Camós. Quan fem aquestes trobades mostrem les plantes, muntem paradetes amb testos, amb les seves etiquetes. Imagina't, aquí he arribat a posar prop de 50 testos i he identificat amb etiquetes almenys entre testos i el voltant unes 110 plantes. Porta molta feina, però m'agrada. M'agradaria fer més coses d'aquestes a Camós.

Què fas concretament aquí en aquesta sala? Intento alleugerir els dolors d'esquena, de peu... Jo vaig aprendre d'un “curandero” d'Olot, en Caseca. Ell em va ensenyar moltes coses i amb el temps en vas aprenent d'altres. Aprens amb les mans a palpar els nervis, els tendons... a posar a lloc el que està fora, a treure el dolor. Faig cremes pel dolor, per alleugerir, per calmar, per cicatritzar... Hi ha moltes malalties, moltes patologies que no es curen però es poden alleugerir. Realment qui es cura és un mateix.

Totes les herbes les treus d'aquí al voltant? Algunes d'aquí o d'altres indrets. Vaig fins a la província de Terol a

LA FITXA

Nom: **Jaume Reixach Masachs**

Edat: **65 anys**

Nascut a: **Sant Joan les Fonts, el 23 de maig de 1954**

Viu a: **a la rectoria de l'església de Santa Maria de Camós**

Professió: **En els darrers anys s'ha dedicat a la medicina natural com a massatgista, naturòpata i remeier. Actualment està jubilat.**



recollir plantes. Allà hi tinc un bon amic. Tot el que hi ha per allà és molt natural, hi ha molt de bestiar al bosc i allà recullo moltes herbes.

Aquí Camós també hi ha un entorn natural! Cada zona té les seves plantes. I també hi juga el temps. Cada planta serveix per a una cosa o ajuda a alguna malaltia. Aquí recullo l'arnica petita o l'hipèric però l'arnica montana l'haig de trobar a dalt la muntanya... També en recullo a Rocacorba, a Falgons o a la Mare de Déu del Mont.

I cada planta que reculls serveix per a alguna malaltia? Cada planta té les seves propietats. Una mateixa planta pot servir per a moltes coses. Per això quan fem les trobades de remeiers i remeieres intercanviem informació, compartim coneixements. Jo puc saber una propietat d'una planta però algú altre em pot ensenyar alguna altra que jo no sabia.

Les teràpies naturals estan de moda? Cada vegada hi ha més gent que s'hi dedica i vol aprendre, fins i tot gent jove. Una vegada va venir aquí una noia jove que volia que l'ensenyés. Ha après a fer olis, cremes... Ara té una parada i es guanya la vida amb tot això. Hi ha moltes fires dedicades a les herbes, als remeis naturals... fins i tot cada vegada més hi ha gent que fa ratafia.

Ara que parles de la ratafia... es necessiten tantes plantes per fer-ne? Mira, amb deu o vuit aromàtiques ja fas ratafia... no cal posar-ne tantes. Aquí ve molta gent a buscar plantes per la ratafia.

Què t'agrada de Camós? Tot l'entorn. És tot molt tranquil. Es pot caminar, passejar...

I què li falta? L'aigua de Banyoles. Bé, aquí, a Santa Maria. També caldria augmentar la seguretat de la carretera, de la que va del poble, travessa Santa Maria i va a Palol o tan sols al trencant per anar a Corts. Aquesta carretera, amb ciclistes, cotxes que van molt de pressa... és un perill.

De l'aigua de Santa Maria es parla molt però sembla que pot ser una realitat aviat. Fa divuit anys que es parla de portar l'aigua a Santa Maria. El projecte hi és a l'Ajuntament, l'aigua no ha arribat mai. Sembla que ara s'està fent un gran pas. Veurem.

(Després de l'entrevista en Jaume em porta a visitar l'hort i l'entorn. M'ensenyava una font que ha fet ell. El seu desig és que arribi l'aigua de Banyoles allà i que permeti als visitants, a la mainada que va a Santa Maria a berenar, poder beure aigua potable. Li han robat l'aixeta de la font. Ell no perd l'esperança de veure aquell indret amb aigua potable. Una font per apai-vagar als assedegats).

Quan fa que no vas al metge? (Riu) Sis anys. Intento cuidar-me molt. Cada dia bec un litre d'aigua de farigola o a vegades d'una altra planta per no avorrir la farigola. Pensa que el principi actiu de la medicina surt de les plantes. Hi ha almenys 1500 plantes medicinals... ja en temps dels romans es coneixien les plantes. El grec Dioscòrides ja en va classificar 980 en la seva època.

I també n'hi ha que maten. I tant! O que són al·lucinògenes. L'estramoni, l'herba queixalera, el marxívol...

Amb en Jaume no acabaries mai de parlar d'herbes, plantes, propietats, unguents, cremes, remeis... La visita l'acabem davant l'enorme cedre que presideix l'església de Santa Maria. En Jaume em recomana no tocar les pinyes per no embrutir-me de resina i m'explica que el va portar del Líban mossèn Verdura. Amb el cedre també es fa oli essencial. M'acomio d'en Jaume amb el desig que amplii les seves trobades a Camós sobre herbes i plantes remeieres i amb les ganes que algun dia arribi l'aigua a Santa Maria i en Jaume tingui la seva font.

L'església de Santa Maria de Camós: la gran desconeguda

Pocs indrets hi ha tant màgics i amb tanta pau i serenor com l'església de Santa Maria i el seu voltant. Tanmateix, encara és una gran desconeguda a la comarca, potser per estar perduda al bosc. Tot i que Santa Maria acull molt sovint a la mainada de la comarca que celebra el Dijous Llarder, pocs saben la riquesa que atresora les seves parets.

Aquesta petita església d'origen romànic va ser reformada en profunditat a principis del segle XX, el que li va fer perdre malauradament el seu aspecte primitiu. Una petita escultura de Santa Teresa corona la llinda, sobre la porta principal. Al campanar s'hi llueix una campana amb la inscripció de TRESA, de l'octubre de 1957, fent referència al culte que aquesta santa havia tingut en aquesta església parroquial, que fou coneguda també com a església de Santa Teresa. A la part posterior es pot veure tapiada, el que fou l'antiga porta principal amb columnes i capitells propis del barroc. Recentment, l'any 2017, unes excavacions a l'era de la rectoria de l'església van posar al descobert un fragment de l'absis del temple romànic, documentat ja a finals del segle XI, així com uns enteraments de la mateixa època (restes de dos cossos sepultats directament a terra) i una estructura que, segons les primeres impressions arqueològiques, es van atribuir a la planta rectangular d'un edifici anterior.

En aquest paisatge bucòlic, màgic i serè vaig entrevistar a en Jaume Reixach. Segurament la part salvatge i enigmàtica de Santa Maria va atraure en Jaume quan va decidir in-



stal·lar-se a viure a la rectoria. En aquella època, ja fa més de quinze anys, les bardisses cobrien l'hort i la naturalesa s'havia apoderat de l'indret. Les mans d'en Jaume i les darreres intervencions de l'Ajuntament del poble han tornat l'esplendor d'aquest espai emblemàtic i històric de Camós.



Com us vaig explicar a l'inici d'aquesta secció al darrer Serenai, la intenció és anar-vos proposant petites accions que totes i tots podem fer per anar reduint la franja de desigualtat que patim les dones vers els homes en molts àmbits en ple segle XXI.

I he d'insistir, perquè no voldria que se'm malinterpretés, que són propostes que no busquen penalitzar en cap sentit cap valor de l'home, ans al contrari doncs els homes ens els estimem i molt!, sinó que busquen posar en relleu el paper de la dona perquè aquest està injustament i incomprendiblement menystingut.

Doncs bé, avui la meva proposta és la següent: ara que ja ha arribat l'estiu i moltes persones tenim més temps de gaudir de la lectura, us aconsello que a l'hora de triar un llibre i seguint amb l'essència d'aquesta secció, trieu una biografia d'una escriptora catalana. Dona i catalana, còctel excel·lent. I per facilitar-vos la tasca de recerca us he trobat la següent llista que, com que és avalada per l'Institut Català de les Dones, em dona tota la confiança que necessito i que us asseguro que no és poca perquè sóc molt exigent amb les meves lectures. Si hi dedico les meves poques hores d'oci, no em poden decebre.

Així doncs aquesta és la llista de biografies que us proposo, de grans dones totes elles.

No penseu pas que les biografies no poden ser tan interessants com una novel·la d'acció, i és que com sabeu en molts casos la realitat supera qualsevol llibre de ficció. A més a més, amb aquestes biografies de rellevants dones descobrirem estímuls vitals i models d'exemplaritat. Què més volem?

Estic molt convençuda que no ens decebran. Jo ja n'he triat i comprat una i estic ansiosa perquè arribi el meu primer dia de vacances. Aquest dia tan esperat, davant del meu primer cafè i encara amb la fresca del matí, em disposaré a obrir aquest llibre i deixaré que aquesta dona m'expliqui tot el que ella vulgui...

Seguim en contacte!



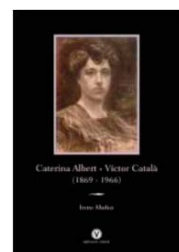
Montserrat Roig:
la memòria viva



Maria-Mercè
Marçal: una vida



Con otros ojos



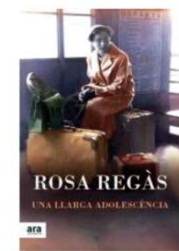
Caterina Albert/
Víctor Català
(1869-1966)



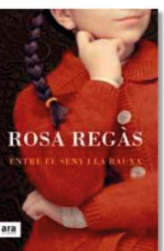
El miracle és
viure: vivències



Amics per sempre



Una llarga
adolescència



Entre el seny
i la rauxa



Els camins de
Maria Aurèlia
Capmany,
escriptora i dona d'acció



Carme Karr



Els racons de la
memòria



Una vida
subterrània:
diari 1991-1994



El vot: molt més que un dret

Anar a votar és d'aquelles coses que n'hi ha per tots els gustos. Durant aquests darrers mesos i amb tres eleccions a l'esquena he vist de tot... Des de gent que no vota, gent que ho fa per compromís amb el país o el poble, gent que li agrada votar i no se'n perd ni una, i fins i tot persones que hi posen tanta dedicació que fan els seus propis càlculs per fer una previsió dels resultats a les eleccions municipals, i cal dir que els seus càlculs no fallen. Sigui com sigui, el que sí que ha quedat clar en els darreres comicis és que Camós és un poble participatiu, només cal esmentar dues xifres, la més alta i la més baixa, 84,85% de participació en les eleccions municipals i 83,64% de participació en les eleccions generals, entre les participacions més altes de Catalunya.

Votar és aquella acció que ens apropa més que mai al nom de la secció. En aquell moment ets tu i només tu qui decideix. En aquell moment tens realment *la política a les teves mans*.

En aquest article d'avui us intentaré resoldre alguns dubtes i desmuntar alguns mites que sovint tenim tots sobre els nostres vots i el sistema electoral.

Què és el sistema electoral?

El sistema electoral és la regla del joc de l'elecció democràtica que converteix el conjunt de partits que es presenten a unes eleccions en un sistema de partits amb representació institucional.

Cal dir que el sistema electoral no és una eina tècnica que digui que $2 + 2$ són 4, sinó més aviat un mecanisme manejable per conveniències polítiques que utilitzen els partits.

En el cas català nosaltres quan emetem el nostre vot ens regim per la *Ley Orgànica de Régimen Electoral General (LO-REG)* aprovada l'any 1958. Ens regim per una llei espanyola, ja que la llei electoral catalana és l'eterna conta pendent. Les discrepàncies històriques entre els grans partits en el repartiment d'escons ha impossibilitat que mai hi hagi hagut una llei electoral pròpia. Catalunya és l'única comunitat que no té una llei electoral pròpia perquè tots els partits

tenen la seva pròpia calculadora i si amb la reforma perden rèdit electoral, evidentment, s'hi oposen.

Què regula el sistema electoral?

A la llei electoral hi torbem tota una sèrie d'elements que converteixen el nostre vot en representació seguint tota una sèrie de criteris. Els principals elements a destacar són:

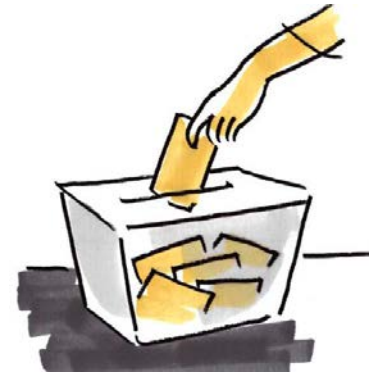
- **Districte o circumscripció electoral:** Conjunt d'electors (agrupats generalment sobre una base territorial) a partir dels vots dels quals es procedeix a la distribució dels escons que constitueixen l'òrgan a escollir. En el cas de les eleccions municipals la circumscripció electoral és tot el terme municipal de Camós.
- **Barrera mínima:** Nombre o percentatge mínim de vots que ha de reunir un candidat o una candidatura per participar en la distribució d'escons, si no s'aconsegueix, no s'entra al repartiment. La Barrera mínima en el cas a les Eleccions Generals o Generalitat és el 3% mentre que a les eleccions municipals és el 5%. Cal distingir entre barrera electoral legal (3%) i el llindar electoral efectiu que passa quan un partit es queda fora del repartiment d'escons tot i superar la barrera electoral.
- **Modalitat de vot:** és la forma en la qual votem (llistes obertes com al senat, llistes tancades i bloquejades com al Congrés o a les eleccions municipals, ...).
- **Fórmula electoral:** És el procediment de càlcul matemàtic que converteix els vots dels electors en una distribució d'escons a les candidatures. Aquestes poden ser proporcionals o majoritàries en funció de la lògica de decisió que s'apliqui, si es vol excloure o compartir.

Nosaltres ens regim per la fórmula electoral de la *Llei D'Hondt* i funciona de la següent manera:

Aquí tenim un exemple inventat d'unes eleccions en què es presenten tres partits i hi ha quatre escons a repartir.

	VOTS	1	2	3	4	Total d'escollits
PARTIT A	3850	3850	1925	1283,33	962,5	3
PARTIT B	2550	2550	1275	850	637,5	1
PARTIT C	1200	1200	600	400	300	0

En primer lloc es divideix el vot pel nombre de llocs a ocupar. Seguidament s'agafa els quocients més grans fins a cobrir el nombre d'escons (4). De tal manera que el primer escó és per A perquè té el quocient més gran, el segon és per B, el tercer és per A i el quart també és per A, tot i que per molt pocs vots. El partit C hauria superat la barrera mínima però no li cau cap escó.



	VOTS	1	2	3	4	5	6	7	Total d'escollits
ERC /JpC	321	321	160,5	107	80,25	64,2	53,5	45,85714286	5
JuntsxCat	126	126	63	42	31,5	25,2	21	18	2

Si ho posem a la pràctica amb un cas real, en el cas de les eleccions municipals a Camós, tenim dos partits i set escons a repartir:

En el cas de Camós, el primer regidor és per ERC, el segon també és per ERC, el tercer és per Junts per Catalunya, el quart és per ERC, el cinquè és per ERC, el sisè també és per ERC i el darrer és per Junts per Catalunya, encara que per pocs vots Esquerra Republicana hagués pogut treure el sisè.

Quina diferència hi ha entre el vot nul i el vot en blanc?

S'entén com a vot nul tots aquells vots que no es consideren vàlids. Poden ser:

- Vots emesos en sobre o papereta no oficial.
- Vots emesos sense sobre o amb més d'una papereta de partits diferents
- Sobres que continguin altres elements o escrits que no siguin una papereta de votació (durant l'època dels casos de corrupció s'hi havien arribat a trobar talls de xoriç).

S'entén com a vot en blanc tots aquells sobres que no continguin cap papereta de vot o un full en blanc.

La principal diferència entre els dos vots és que els vots nuls no es compten per a realitzar el repartiment d'escons mentre que els vots en blancs sí que es consideren vàlids i se sumen als vots obtinguts per les diferents candidatures a l'hora de fer el repartiment d'escons.

El vot en blanc beneficia el guanyador?

Un dubte que sorgeix sovint i que la gent m'ha fet més d'una vegada és que passa amb els vots en blanc, i si

aquests realment beneficien al guanyador. Com hem dit la LOREG fixa una barrera mínima del 3% o del 5% en funció de les eleccions per tal d'entrar al repartiment d'escons. El que fa el vot en blanc és dificultar l'entrada de partits petits, ja que com hem dit el vot en blanc és vàlid i es suma sobre el total de vots. Un nombre molt alt de vots en blanc eleva significativament el nombre de vots necessaris per superar la barrera mínima.

Tot i que en teoria el vot en blanc perjudica les circumscripcions petites, en realitat ni beneficia ni perjudica perquè no és molt comú que els partits es quedin al límit de la barrera electoral...

Que hagués passat si l'independentisme anés unit?

Un dels principals temes de discussió al nostre país a cada període electoral és la necessitat, o no, que l'independentisme es presenti en una candidatura unitària. Us faré la reflexió que jo em faig.

Una coalició seria beneficiosa en el cas que una candidatura es presentés en alguna circumscripció on no obtingués representació. En aquest cas els seus vots es perden i serien més útils integrats en una coalició on, sumats a la resta de vots, sí que podrien obtenir algun representant. Ara bé, ERC i l'actual Junts per Catalunya tenen garantits escons arreu del territori i, per tant, aquesta qüestió només es podria plantejar en relació a la CUP que, tot i no tenir els escons assegurats a tot el territori, no és partidària de coalicions, i és totalment respectable.

Així doncs, està demostrat que si l'independentisme es presentés unit, la variació d'escons no seria gaire, una mitjana d'un o dos representants en total. A més, cal tenir en compte que els partits per separat sovint poden aconseguir més

vots que units, ja que dins els partits hi ha els tradicionals conservadors que mai votarien una coalició amb el contrari. A més, anant per separat cada partit pot intentar buscar vot entre el seu propi espai natural. Un exemple això últim és el tan criticat “eixamplar la base” d’Esquerra Republicana que ha demostrat que no ha sigut tan mala jugada quan el partit ha passat d’un 18% dels vots i 9 diputats al 24,58% dels vots i 15 diputats. Uns vots que no han sigut arrabassats a les altres forces independentistes sinó als Comuns que han vist com perdien gran part del seu votant sobirania. Cal tenir en compte que anant per separat, les tres forces independentistes que es presentaven a les eleccions

generals (ERC, Junts per Catalunya i Front Republicà) van arribar gairebé al 40% del vot a Catalunya i 22 escons, el seu màxim històric.

Amb aquesta reflexió, personalment penso que ja seria hora d’acabar de discutir-nos sobre la suposada necessitat de presentar-se junts i actuar amb unitat estratègica d’acció un cop ja s’ha guanyat les eleccions, deixant-nos de tirar plats per sobre, sabent perdre però també sabent guanyar, deixant de regalar les principals institucions del país al contrari i centrant-nos en el nostre objectiu sent realistes i aprenent dels errors del passat.

Sabies que...

Martí Jutglar



Déu vos guard gent de Camós,

Ja portem unes quantes publicacions d’aquesta secció, que espero que siguin encertades per cobrir el vostre interès.

Aquesta vegada us explicaré una anècdota particular de la dècada dels 60, és a dir del segle passat. Us parlaré del que eren els estudis del CEAC.

Començaré dient que fa uns dies vaig assistir a unes xerrades sobre les escoles del segle XX al Museu Arqueològic

de Banyoles. Van començar amb un col·loqui amb alumnes que van anar a classe durant el franquisme, tot seguit van parlar els mestres que van exercir durant aquest període, i en acabar van parlar de l’Escola d’Estiu tot acabant amb la presentació del llibre del mestre Antoni Benaiges assassinat pel feixisme el 1936 al poble Bañuelos de Bureba de Burgos. Una història aterridora.

En aquestes conferències va ser on em va venir al cap els estudis del CEAC. Uns estudis molt populars d’aquella època que van formar part de la formació i especialització de



Certificat de garantia de l’ensenyament.

molts de nosaltres. Penseu que als 14 anys, la majoria de joves acabaven l'escola i després ja començaven a treballar. Però van aparèixer els cursos CEAC dels quals tot seguit us n'adjunto la següent nota del Wikipedia per aquells que no n'heu sentit a parlar:

CEAC fue fundado en 1946 en Barcelona por Juan Martí Salavedra y José Menal Ramón como un centro de enseñanza por correspondencia para ofrecer formación a jóvenes españoles que querían pasar el examen de ingreso en la escuela de aparejadores. Es por esta razón que en sus orígenes, las siglas de CEAC significaban Centro de Estudios de Aparejadores por Correspondencia.

A principios de los años 50, CEAC se enfocaba a los cursos de construcción. A finales de esta misma década fue ampliando su oferta formativa, ofreciendo 31 cursos orientados a la formación en construcción, mecánica, automoción y electricidad. En la década de los 60 contaba con 44 cursos y 10 años más tarde, su portafolio alcanzó los 70 cursos de formación dentro de las distintas áreas profesionales. CEAC lanzó en 1948 su primera revista mensual Cúpula, destinada a los alumnos de la rama de mecánica. En 1965, nació la revista Ohmio para los alumnos de electricidad.

Entre 1959 y 1960, CEAC construyó su sede central en Barcelona, un edificio de 11 plantas de aluminio y cristal, el primero de estas características arquitectónicas en la ciudad. Entre finales de los 60 y los 70, CEAC abrió 13 filiales en Latinoamérica (Argentina, México, Colombia, República Dominicana, Chile, Uruguay, Costa Rica, Paraguay, Ecuador, Perú, Venezuela, Puerto Rico y Bolivia) y 5 en Europa (Portugal, Alemania, Grecia, Suiza y Suecia). En los años 90 se sumó Polonia. En la actualidad, las filiales no se encuentran activas.

He de confessar que pels que només teníem el Graduat Escolar no eren pas massa entenedors aquells cursos amb els seus llibres molt modestos i sense suport ni seguiment de



Detall d'un dels llibres.

cap docent. Amb les fotos que us adjunto podeu comprovar que eren llibres molt senzills.

Per la meua part tenia la sort de poder dedicar-hi força estona cada dia a la formació per Tècnic Mecànic, però tenia companys que eren de lluny i que s'aixecaven de bon matí a ajudar el pare amb el bestiar, després agafaven la bicicleta i se n'anaven a treballar a Banyoles tant si plovia com si feia fred o calor i per carreteres plenes de forats. Si plovia, aguantaven el paraigua amb una mà i el manillar amb l'altra. Sort tenien si no ensopegaven amb cap biot i no es fotien de morros. Doncs bé, tot i aquest calvari diari, havien de guardar temps per posar-se davant del llibre CEAC. Els exercicis s'enviaven per correu i al cap d'uns dies els rebies corregits. Penseu que els joves normalment havien de treballar 48 hores la setmana i molts 10 més encara d'extres, o sigui que no quedava pas massa temps per posar-se a estudiar.

Sabeu que el 90% de nois i noies començaven a treballar als 14 anys? Només la resta podia estudiar algun curs menor i molt pocs anar a la universitat. El CEAC donava l'oportunitat de saber alguna cosa més. He de dir que dels 32 llibres de què es componia el curs de Tècnic Mecànic només vaig ser capaç de fer-ne 23 perquè al posar-me a festejar, el temps lliure que em quedava ja no em va donar per res més.

Doncs res més i fins a la propera. Ara els joves ja tindreu una idea del que era el CEAC, i de l'important que va ser per molts de nosaltres, els no tan joves.

Cordialment

P.D. M'agradaria aprofitar per aconsellar-vos la visita gratuïta a l'exposició "L'ESCOLA D'ABANS" que comentava a l'inici del meu escrit. Teniu temps fins el 15 de setembre al Museu Arqueològic Comarcal de Banyoles Passeu-hi que està molt bé.



Detall exercicis.



Antònia Port, memòria de cal Gall

Cada vegada és més difícil trobar informants que guardin memòria del que han viscut i que vulguin compartir amb tu records i vivències. L'Antònia Port és una informadora excepcional a la qual he pogut anar entrevistant en aquests darrers mesos. Durant aquestes converses haig de dir que el serrat de Cal Gall s'ha acolorit de vida i d'històries. L'Antònia Port i Masmitjà va néixer a cal Gall, el 24 de febrer de l'any 1924. La seva mare va morir quan era molt joveneta i aquell fet va ser un cop fort perquè una mare és la mòlta que aguanta una família. El seu pare, en Josep Port i Vilar-dell, no es va voler tornar a casar mai més perquè desconfiava del tracte que la seva futura muller podria dispensar a la seva mainada: "En aquell temps hi havia dones que primer menjaven elles que no pas els altres..." Els estadants de cal Gall les passaven magres. Antigament havien anat a captar a la plana i havien anat reformant una antiga barraca per tancar el bestiar per aixecar una casa amb condicions per a poder-hi viure.

L'Antònia recorda també el recel amb què algunes noies de la plana tractaven a les noies que vivien al serrat. "Ens treien els nois... perquè els feia cosa que els nois ballessin amb nosaltres. Mira quina pagesa... -deien quan ens vèiem ballar amb un noi". En aquell temps els camins no eren asfaltats i sovint calia sortejar les fotges que s'hi llauraven. "L'aigua aixorranca camins" em recorda. El terme "aixorranca" el trobem al Diccionari català-valencià-balear amb el significat d'aixaragallar, obrir xorrancs l'aigua pels pendents i terres remogudes. Al llarg de la seva vida, l'Antònia ha sortejat molts xorrancs, penes i contratemps. De fet, coneguent una mica l'Antònia, hom se n'adona que ha estat una persona valenta i molt treballadora al llarg de la seva vida. L'Antònia és un gavadal de paraules i de modismes: "Amb pa i vi es pot convidar a qualsevol persona", "Allà on no hi ha pa, Déu no hi habita". La conversa amb ella sempre és plaent i enriquidora i les paraules, les històries i els records es desgranen amb una gran facilitat.

L'Antònia recorda la vista sedant des de la qual s'albirava des de la finestra de cal Gall. Recorda les evolucions dels katuskes que es van estavellar fent maniobres sobre l'estany de Banyoles, evoca quan anava a la font Pobra a buscar aigua o a *engegar* les vaques. De llegendes també en té memòria, de la plaça de les Bruixes, un planell situat a

prop d'una casa que en diuen Farners. Allà hi passava a vegades amb una carreta.

"Ah, també, la plaça de les Bruixes és a Camós, allà hi ha una carretera, ui, les vegades que hi vaig passar amb la carreta i el meu pare. Passava per allà Farners. Allà sobre hi havia un planell i en deien la plaça de les Bruixes. Diu que les bruixes hi anaven a ballar. Hi cantaven allà. Això m'ho van explicar."



L'Antònia Port.

A bosc calia guanyar-se la vida com es podia. I parar la ballesta per agafar ocells podia ser una bona idea per treure el ventre de pena. Amb una ballesta l'Antònia va agafar un dia vint-i-dos ocells que van acabar tots a la cassola.

L'any 1946 es van casar amb en Josep Comajoan Collell, fill de can Borrió de Pujarnol i a finals dels anys cinquanta del segle xx van anar a viure a Olot, al barri de Sant Roc. La casa a on vivien era coneguda per can Banyoles, malgrat que ells no havien viscut mai a Banyoles sinó a Pujarnol, que pertany al municipi de Porqueres. A Pujarnol va remenar molt de carbó i no va parar de feinejar en un mas on la feina no s'acabava mai. Les condicions de vida a la muntanya van ser dures i l'Antònia em comenta que moltes nits no dormia perquè no acabava mai la feina.

De l'Antònia anirem espigolant anècdotes i vivències d'un temps pretèrit que és bo que quedi escrit per tal que no caigui sempre més de les nostres memòries.



Posa colors al teu plat!

Un plat amb diferents tonalitats sempre és més agradable a la vista, però aquests colors que tenen les verdures no només és per "alimentar" la vista, sinó que a més a més són importantíssims per les seves propietats.

Els colors dels aliments venen donats pels pigments; el color ataronjat de la carbassa és gràcies als carotens; el color verd del julivert, a la clorofil·la, i el lila de la col llombarda, a les antocianines. Per aquest motiu és molt important incloure verdures, hortalisses, fruites i tubercles de colors diferents, que ens proporcionin una varietat de pigments a la dieta, ja que cada un aporta molts beneficis per la salut.

Les tonalitats vermelles, blaves i liloses venen determinades per les antocianines, són un tipus de flavonoides molt interessants, ja que tenen un potent poder antioxidant. Ens protegeixen els capil·lars de la retina, reforcen el sistema cardiovascular, són antivirals ajudant a combatre infeccions, al·lèrgies, refredats i un llarg etcètera.

D'aliments de color lila, ara mateix podem trobar la col llombarda, el moniato lila, que si no l'heu tastat us, el recomano, ja que a part de ser deliciós, és un tubercle considerat com aliment medicinal, aporta antocianines i també betacarotens (precursors de la vitamina A), que ajuda a tenir cura de la pell, ulls i cabells. Es pot coure al forn, vapor o fins i tot a la planxa ben pelat, queda exquisit.

I si continuem amb aliments de color vermell, no podem oblidar la magrana, que també és molt antioxidant, ajuda a combatre l'envelliment i també se li atorguen propietats antiinflamatòries. Podries fer-te (durant el temps de magranes), un suc de magrana espremut amb l'espremedor de taronges o bé menjar-ne de fresca sense suc. Aquesta època els gerds seran els grans aliats potents antioxidants, al mateix temps que totes les fruites amb els seus colors variats.

Pots afegir més coloracions a les amanides o preparacions vegetals de manera ràpida i saludable només posant germinats, siguin d'userda, trèvol, ravenets, ... Aquests aporten moltes vitamines i antioxidants al plat.

Bon profit!



Si teniu alguna suggerència o dubte em podeu localitzar al 678 933 437 o bé www.martaexposito.cat



Creus que et protegeixes adequadament del sol?

PER QUÈ ÉS IMPORTANT PROTEGIR-SE DEL SOL?

El sol és beneficiós tant per a la salut física com mental. Afavoreix l'enfortiment d'ossos i dents, millora l'estat d'ànim, millora l'aspecte de la pell acneica, contribueix a regular els cicles de la son, i al bon funcionament del sistema immunitari i, té un ús terapèutic en la psoriasi i la tuberculosi cutània. Per a una suficient síntesi de vitamina D es recomana, a l'hivern, estar 15 minuts al dia com a màxim al sol sense protecció i, a l'estiu, 5 minuts. S'aconsella la utilització de protecció solar a diari.

Tot i així una exposició solar excessiva sense la protecció adequada provoca alteracions a la pell tals com: cremades, taques, envelliment prematur i, inclús, càncer de pell. Aquest últim està relacionat amb l'exposició solar en el 90% dels casos.

QUINS RAJOS SOLARS ARRIBEN A LA NOSTRA PELL I ENS N'HEM DE PROTEGIR?

Radiació UV-B: Es caracteritza per penetrar poc a la pell, ja que només és capaç d'arribar fins a l'epidermis, però té la característica de tenir major energia.

És la responsable del dany immediat, dels problemes que associem a l'exposició solar, tals com: originar les cremades solars, els eritemes i, al voltant del 75% dels efectes carcinògens causats per la radiació solar.

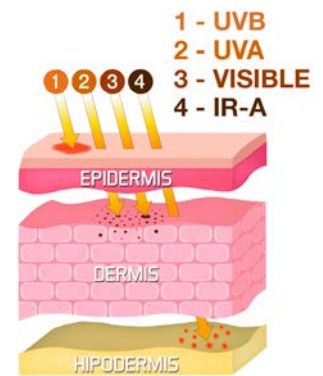
Radiació UV-A: Aquesta presenta una major capacitat de penetració a la pell, arribant fins a la dermis, però té menor energia que la UV-B.

Aquests rajos són els responsables del bronzejat, però també ho són del fotoenvelliment o envelliment prematur de la pell, que es va caracteritzant per un augment en la quantitat i profunditat de les arrugues, a més de l'aparició de taques, deshidratació i to apagat.

També és la responsable de les al·lèrgies solars, cataractes i malalties molt greus com el càncer cutani, un càncer tipus melanoma que són els de pitjor pronòstic.

Radiació IR-A: És la radiació que té la característica de penetrar en les capes més profundes de la pell, ja que és capaç d'arribar a l'hipodermis i generar conseqüències com:

- Augment de la degradació de les fibres de col·lagen i elastina, pèrdua de la capacitat d'hidratació de la pell..., tot això generarà un augment de l'aparició d'arrugues, flaccidesa, pèrdua d'elasticitat, sent aquesta radiació una de les principals causes de l'envelliment prematur de la pell.
- Potencia els efectes nocius de les radiacions UV-A i UV-B, per la qual cosa els efectes nocius d'aquestes es veuran augmentats.
- Augmenta la probabilitat de desenvolupar càncer degut a la seva capacitat per originar modificacions a l'ADN de les cèl·lules.



Radiació VISIBLE (VIS): Capacitat per produir taques (hiperpigmentació) a la nostra pell i empitjorar les ja existents, passant això en les pells més fosques o de major fototip. Una d'aquestes radiacions la tenim present dia a dia i és la llum blava, molt present en els nostres mòbils, tauletes i ordinadors.

QUE SIGNIFICA SPF?

SPF (Factor de Protecció Solar) és el factor multiplicador del temps que podem estar al sol sense cremar-nos. Per exemple, si en condicions normals podem estar al sol 10 minuts abans de cremar-nos, amb un SPF 30, augmentarà a 300 minuts (10 minuts x SPF 30 = 300 minuts), que podem estar al sol sense cremar-nos.

SPF indica protecció davant dels rajos UV-B, no davant d'UV-A. Per tant, l'ideal seria buscar un protector solar que porti el símbol UV-A, rodejat d'un cercle (protegeix almenys un 1/3 de la protecció davant als UV-B, per exemple, un SPF 30 en UV-B tindria 10 en UV-A). Així el protector solar ens protegiria també d'aquests rajos.

A més també hauríem de buscar que ens protegeixi dels rajos IR-A i VIS, en definitiva, un protector solar d'ampli espectre que ens protegeixi de tots els rajos solars.

Water-resistant: Després de 40 minuts en aigua, el fotoprotector no ha perdut la seva capacitat protectora, l'SPF és superior al 50% de l'indicat en l'envàs abans de la immersió.

Very Water-resistant: Després de 80 minuts en aigua, l'SPF és superior al 50% de l'indicat en l'envàs abans de la immersió.

QUINA QUANTITAT DE PROTECTOR SOLAR ENS HEM DE POSAR?

La quantitat correcta és de 2mg/cm².

Complicat? Aplica LA REGLA DELS DOS DITS: aplica dos dits de protector solar a cada part del cos:

2 dits en el rostre
2 dits a cada braç
4 dits al torç
4 dits a l'esquena
2 dits a cada cama



Un adult sol utilitzar uns 40 grams en tot el cos, com els envasos són d'uns 250 grams, en tenim per unes 5-6 aplicacions si ho fem bé.

L'ideal és aplicar el fotoprotector abans d'exposar-nos al sol (15-20 minuts abans) i reaplicar-lo cada 2 hores. El frec amb la tovallola, la suor i els banys afecten la fotoprotecció, reaplica'l més sovint.

Encara que hi hagi fotoprotectors que es poden utilitzar en nadons des dels 0 mesos, l'ideal és no exposar a nadons menors de 6 mesos a la radiació solar directa.

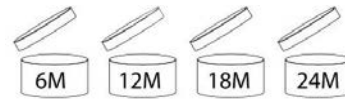
En nens menors de 3 anys utilitzeu protecció física (roba, gorra, ulleres de sol) i filtres minerals preferiblement.

La roba també té factor de protecció solar que s'indica com a UPF en funció de la llum que deixa passar, busqueu roba que tingui UPF 50+.

PUC UTILITZAR EL FOTOPROTECTOR DE L'ANY PASSAT?

Per saber si podem utilitzar el pot de l'any passat haurem de mirar el PAO (Period After Opening), el temps que dura

el producte un cop està obert, un símbol en forma de pot de crema on hi venen els mesos que dura el fotoprotector un cop obert.



I SI EM CREMO QUE PUC FER?

1. La cremada apareixerà a les 6-24 hores de l'exposició solar.
2. Mantén-te hidratat, la inflamació farà que la teva pell perdi més aigua.
3. Fes-te un bany d'aigua tèbia/freda i aplica crema hidratant freda per baixar la inflamació. La composició de les cremes After Sun aporta molta hidratació i la seva textura és molt fluida per aportar frescor i calmar la pell.
4. No utilitzis pasta de dents, vinagre, alcohol ni clara d'ou per tractar la cremada, ja que la pots empitjorar.
5. Si segueixes molt molest, el metge et pot pautar un antiinflamatori oral i/o crema amb corticoide.
6. Les cèl·lules "cremades" moriran i en uns dies es desprendran. No tiris de la pell ni tampoc rebentis les butllofes.

13 ERRORS I MITES SOBRE LA FOTOPROTECCIÓ:

- No aplicar la fotoprotecció tot l'any.
- No fotoprotegir a nens i pells joves.
- No protegir els ulls, els llavis i els cabells del sol.
- Aplicar quantitat insuficient de crema.
- No utilitzar fotoprotector si ens maquillem.
- Reutilitzar els fotoprotectors sense tenir en compte el PAO.
- Aplicar el fotoprotector només per anar a la platja, piscina o esquiar.
- No utilitzar fotoprotector que cobreixi les radiacions UV-B/UV-A/IR-A/VIS.
- Creure que la llum visible no té efectes nocius sobre la pell.
- No tenir en compte el fototip de la teva pell, edat, lloc i temps d'exposició a l'escollir el SPF.
- Creure que els productes són untuosos i faran que brilli el rostre.
- Oblidar-se de zones com darrera les orelles, la nuca...
- No protegir-se a l'hivern ni tampoc els dies nuvolats.

Si tens més dubtes, no t'ho pensis dos vegades i vine a preguntar-nos.

Crema de remolatxa amb tocs de maduixa i poma

Ingredients

(per a 4 persones):

- 2 cebes
- 3 remolatxes petites pelades i tallades a quadrats
- 1 fulla de llorer
- 200 ml de nata líquida
- 8 maduixes
- 1 poma
- Oli d'oliva
- Sal
- Julivert fresc
- Llavors de rosella
- Aigua



Elaboració

En una olla amb una mica d'oli, saltem les cebes, la fulla de llorer i una mica de sal durant 12-15 minuts. Hi afegim la remolatxa tallada a quadrats amb un polsim de sal. Hi posem aigua que cobreixi, més o menys, un terç del volum de la remolatxa. Ho portem a ebullició. Ho deixem coure amb tapa uns 20 minuts. Retirem la fulla de llorer.

Ho posem tot en el got de la batedora amb la nata líquida. Ho triturarem molt bé fins a aconseguir una consistència cremosa. Hi afegim aigua a poc a poc fins a obtenir la textura desitjada. Posem la crema en un bol i a la nevera.

Abans de servir el plat, rentem les maduixes i pelem la poma. Tallem la poma i les maduixes a trossets petits.

Servim la crema en un plat fondo i hi tirem els trossets de poma i maduixa, les llavors de rosella i una mica de julivert ben picat, un raig d'oli i ja es pot servir.

Sivoleu que la vostra recepta surti publicada en aquesta secció podeu enviar-la per mail a agendadecamos@gmail.com

Roses de carbassó i de patata

Ingredients

- 1 carbassó
- Pasta de full
- Formatge per untar
- Menta
- 2 Patates mitjanes sense pelar
- Tires de bacó
- Oli d'oliva
- Sal i pebre
- Paper per magdalenes



Elaboració

Talleu la pasta de full en tires de 3cm per la part més prima i hi unteu el formatge amb la menta picada. Talleu el carbassó en làmines ben fines (si teniu una mandolina millor) i les poseu sobreposades sobre les tires de pasta de full com s'indica a la foto.

Pinteu amb oli d'oliva el carbassó i salpebreu. Doblegueu la part de sota de la pasta de full per damunt del carbassó i comenceu a enrotllar per una punta. Quan tingueu la rosa feta la poseu en un motllo de paper per magdalenes i a la safata per anar al forn. Fem el mateix amb les patates però aquest cop sense formatge per untar ni menta, i substituïm la pasta de full per la tira de bacó. No oblideu pintar d'oli d'oliva i salpebrar les patates abans d'enrotllar.

Omplim el motllo de magdalenes amb totes aquestes roses i ho posem al forn durant 30 minuts a 200 graus.



Castellanismes que hem d'evitar

✗ En comptes de...

Acera
Aclaració
Bassura
Disfrutar
Esquadra
Extranger
Farola
Finiquito
Garantitzar
Insertar

✓ Hem de dir:

Vorera
Aclariment
Deixalles o brossa
Gaudir
Escaire
Estranger
Fanal
Liquidació
Garantir
Inserir

Està ben dit TINC QUE ... ?

Per expressar una obligació, una necessitat o una conveniència que s'ha de complir, es poden fer servir diverses construccions. Les principals són les següents:

✓ **haver de + infinitiu**

He de presentar l'informe demà al matí.

✓ **caldre + infinitiu** (o caldre que + verb en subjuntiu)

Cal treballar amb un casc de seguretat.

✓ **ser necessari + infinitiu** (o ser necessari que + verb en subjuntiu)

És necessari canviar l'hora del rellotge.

La perífrasi *tenir de* + infinitiu, usada en la llengua antiga, actualment no es fa servir en registres formals.

En canvi, **NO SÓN ACCEPTABLES** altres construccions que expressen el mateix sentit, com ara les següents:

✗ **tenir que + infinitiu**

En comptes de: *Si voleu aprovar les oposicions teniu que estudiar de valent.*

Hem de dir: *Si voleu aprovar les oposicions, heu d'estudiar de valent.*

✗ **haver-hi que + infinitiu** (o haver-n'hi que + infinitiu)

En comptes de: *Hi ha que fer un viatge a Dublín.*

Hem de dir: *Hem de fer un viatge a Dublín.*

✗ **ser precís + infinitiu** (o bé, ser precís que + verb en subjuntiu)

En comptes de: *És precís sortir de l'edifici quan soni l'alarma.*

Hem de dir: *Cal sortir de l'edifici quan soni l'alarma.*



La botiga de can Serra

En Salvador Serra, del pont Xetmar, i la Leonor Vila, de santa Llogaia del terri es van casar el 1942 i es van establir a Camós. En Salvador, paleta de professió, havia construït la casa a la carretera de Camós a prop de les escoles. Una part de l'edifici aniria destinada a botiga, de la qual se'n cuidaria la Leonor. Tot i no haver estat mai darrere un taulell, aviat, amb el caràcter amable i obert que tenia, va començar a donar confiança i fidelitzar als veïns que anirien a comprar-hi.

El municipi, amb barris dispersos i sense un nucli urbà important no té un centre clar. Tanmateix on s'establiren era un bon lloc, ja que s'havia convertit en un punt de trànsit ineludible, per qualsevol persona de Camós.

Per situar-nos, la carretera principal des de Banyoles passava pel Salt Dalmau i, per sota el barri de Cruanyes, s'enfilava cap a cal Santu per anar cap a santa Maria. El 1928 s'havia inaugurat l'escola pels nens, que una part servia per a jutjat de pau i ajuntament. Era l'únic edifici d'aquell indret, més aviat solitari, prop del camí que venia de Cruanyes i en la confluència amb altres camins: Can Pons, l'església de sant Vicenç o el que baixava cap al Matamors. Llavors, el 1933, la nova carretera de Banyoles a Camós pren el traçat que avui coneixem, entrant a Camós per can Ramió, passant pel pont de can Milleres i a tocar de l'edifici de l'ajuntament.

Era una carretera estreta i plena de clots, no es podia córrer: esquivaves un clot i en trobaves un altre, us dirien els que fins a mitjans dels seixanta no van veure com un asfaltatge decent cobria la carretera.

En aquest encreuament de Camins és on els Serra i Vila es van establir. Les cases que s'anirien construir a prop i les escoles noves, donaran una mica de centralitat a aquell indret, si més no per ser el principal lloc de pas del municipi.

Però temps al temps, ja que en Salvador només havia construït la casa familiar i hi va afegir unes estances que serviri-



L'edifici de la botiga de Can Serra.

en per engegar el negoci. En una estança que donava a la carretera hi havia la botiga mentre que a la part interior hi havia una sala presidida per una llar de foc que serviria per donar menjars i de reunió.

Eren temps de falliques per a tothom. La guerra civil havia deixat un país per refer, el racionament i les condicions de vida del poble, on la quasi totalitat vivia a pagès, van fer que aquella botiga de queviures s'anés reconvertint en una botiga amb tot un seguit de serveis. No era una cosa fàcil i la família al complet, primer el matrimoni i després amb l'ajuda dels fills, van haver de col·laborar per tirar-ho endavant i el resultat va ser una cosa ben peculiar.

Qualsevol pot intuir que el dia a dia, devia anar aportant noves idees que, un cop posades en pràctica, es veia si funcionaven i si se li donaven continuïtat o no.

La botiga de queviures va començar amb poc i molt divers. Càntirs, plats, olles, espartenyas, carbur, tabac, arròs, macarrons... Sovint es venia a demanda i la varietat era molta, però el comerç no era tan fàcil com ho seria ara: fer la comanda, esperar el transportista i vendre. Llavors l'escassetat de productes i la dificultat per trobar-los era ben normal. Quan no era que al calaix no hi hagués prou diners per

pagar al proveïdor per demanar xocolata, sucre o el que fos. O que un cop demanat, el client es tirés enrere i ja es tenia el producte que s'havia pagat fent mans i mànegues. Però de tots aquests maldecaps en sortien les idees més enginyoses per anar donant llum al negoci.

En Salvador portà un parell de bocois de vi que havia anat a buscar amb el camió a l'Empordà i es proveí de vi al poble per una temporada. Dels porcs que criaven en mataven un per setmana. D'allà en treien cansalada, pernil, botifarra blanca, fuet...i la carn per vendre, i així la botiga també era una carnisseria. També s'hi podia trobar carn de xai, dels que criaven.

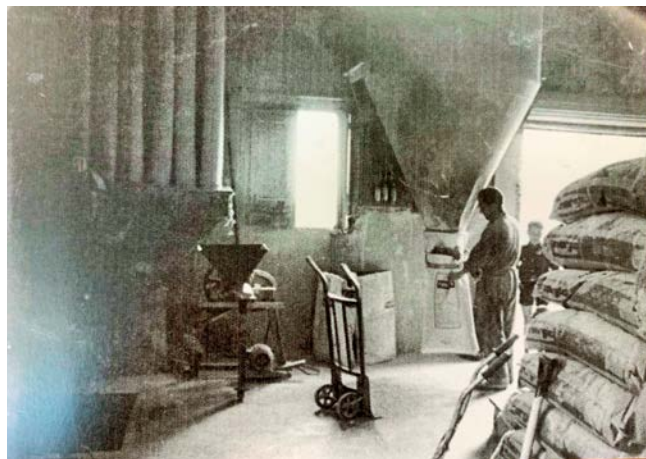
Un cas a part era l'habitació que hi havia al darrere: l'habitació dels homes. Allà era el lloc de reunió, pel que ens indica el nom, dels homes, però servia per a tothom. Els infants que venien a escola de llocs una mica apartats com ara Corts, sant Maurici i muntanya amunt, no tenien temps per anar a dinar a casa. Portaven l'àpat al matí i menjar-se'l a migdia. Hem de suposar que si deixessin la carmanyola al penjador amb l'abric, a migdia no trobarien gaire res.

Era un espai que va servir per fer-hi celebracions: alguns àpats i balls de casament, alguna festa familiar i, durant molts anys, s'hi va fer el ball central de la festa del poble.

Tot i que era oberta a tothom el nom li venia per ser el lloc de reunió, majoritàriament d'homes, els diumenges a la tarda. S'hi aplegaven per jugar a cartes. Una partida rere l'altra feia entrar gana als jugadors, llavors era l'hora de beure: sang i perdiu, embotit o el que hi hagués. La tarda es podia allargar, sobretot si el porró s'havia omplert i buidat més del compte, i acabava quan la xerrola i la foscor de la nit convidava a pensar que el diumenge era acabat.

D'horaris, la botiga, en tenia pocs. De fet, era sempre oberta i pocs dies a l'any es tancaven les portes. Hi havia dos dies en que això era així: el divendres del Dolors, per la processó i per sant Martirià, per anar a fires i festes de Banyoles. La resta de l'any estava obert al públic.

La barberia era un lloc concorregut. Els caps de setmana, dissabtes i diumenges, no es tancava fins que s'havia esquilat i arreglat el darrer client. La Remei, una de les filles, havia estudiat l'ofici, feia la perruqueria per les senyores. Més endavant obriria la seva perruqueria a la mateixa carretera, tot i que un bon tros més enllà, ja a Banyoles. L'últim barber va continuar anant a tallar cabells fins i tot després de tancar la botiga. De fet, la jubilació del barber va suposar el tancament del local.



El molí de Can Serra per moldre el gra.

En aquell temps el vi era un bé essencial i no solia faltar a taula. Potser alertat per l'èxit dels bocois de vi que havia comprat a l'Empordà feia uns anys, al costat de la casa hi van posar dues premses de raïms. Anaven a buscar el raïm més enllà de Figueres i es feien el vi que després s'oferia a la botiga.

Al davant de la casa, travessant la carretera, hi van instal·lar un molí per moldre el gra. Els pagesos del poble hi portaven part de la collita i en sortien amb el gra mòlt que servia de pinso pel bestiar.

El forn de pa va ser un complement molt valorat. Fins llavors, el 1955, el pa el portaven a Camós diferents flequers de Banyoles: en Janeret, el coix del carrer de la Canal o en Pere Ferrer. En Salvador va construir un forn de pa. La sort va ser que el flequer feia el pa amb tanta traça que aviat el producte agafà nom. Alguns potser recordareu en Sidro, però també altres fornars que el seguiren. Mica en mica va anar corrent la veu que el pa de Camós era de bona qualitat. Venien de Banyoles i d'altres pobles del voltant a buscar-lo. Es feia de dia i a les quatre de la tarda es posava a la venda. Tot el que sortia del forn es venia. El pa era bo, però la coca també tenia molta requesta.

Les cases més allunyades, si volien, se'ls portava el pa a casa. Els fills, passant per camins que el cotxe no agràia gaire, arribaven a masos i cases de la contrada mig perduts a la muntanya, fins i tot arribaven can Biert. El pa continuava essent bo durant tota una setmana sense problemes. Hi havia cases que el preferien que no fos del dia. Si era una mica sec, no era tan llaminer i la mestressa de la casa el preferia, ja que allargava fins que tornessin a pujar els nois Serra.

La botiga era coneguda a la comarca però servia com a punt de referència del poble. Tothom hi tenia un moment per passar-hi. Era el lloc de trobada per als marrecs del barri. Quan volien anar a jugar o passar la tarda amb algú altre,

a l'escala de l'entrada era el lloc ideal per esperar els amics o amigues. El jovent, els diumenges i festius, tot esperant l'hora d'anar al cinema, al ball o la discoteca a Banyoles, s'hi reunien per marxar tots plegats. En arribar el vespre, el jovent tornava, per separat o en grups, a acabar la festa i explicar-se les aventures que havia donat la tarda. Per setmana santa, per exemple, a Banyoles es tancaven tots els locals d'oci. Els joves del poble però, els quedava can Serra, per trobar-se i poder passar la tarda en bona companyia.

La botiga s'havia convertit en el punt de reunió i on es compartia qualsevol novetat que hi pogués haver.

Els fills de la família, els dos nois i les tres noies, també van estar darrere el taulell o ajudant als pares. En fer-se grans cadascú va anar prenent el seu camí. Les noies es van casar i van marxar de casa, mentre que els nois, en Pere i en Josep, van seguir el negoci familiar.

Mica en mica la botiga va anar perdent l'empenta que havia tingut. La Maria Àngels i l'Assumpció, les joves que es van casar amb els fills, eren les encarregades de la botiga, després que la Leonor ho anés deixant. Poc hi podien fer amb la competència comercial que tenien. Els nous supermercats a Banyoles, esquivava als clients perquè es quedessin a comprar a Camós. Com la resta de botigues de barri o de poble, tenia els dies comptats.

El negoci familiar, orientat més a la construcció, va fer que no tingués massa sentit continuar mantenint la botiga. L'empremta que havia deixat en la família, però, feia difícil prendre la decisió de tancar el negoci. La botiga de queviures, el forn de pa, la carnisseria, el molí, les premses del gra i de vi, les tardes de cartes a la sala dels homes... no podien desaparèixer d'un dia per l'altre.

No podem pensar que els va ser fàcil decidir-se. Prova d'això és que no es va fer de cop. Hi havien instal·lat el despatx de l'empresa al pis superior i va continuar essent el centre del negoci familiar durant força temps. Després es va enderrocar una part i només va faltar que el barber es jubilà, per buidar el local. La decisió era clara i presa de feia temps, només calia fer-ho.

L'any 1992 les màquines de l'empresa van anar cap al que quedava de l'edifici. El que restava de l'edifici es va enderrocar en un moment de res. Amb els darrers trastejos de l'excavadora carregant la runa al camió i amb un petit bar-



En Salvador, la Leonor i dues de les seves filles.

rim-barram s'acabava una etapa de la vida dels Serra, però també del poble. Tot un munt d'anys d'esforços, de feina i de més d'una bona estona o una celebració desapareixien darrere el núvol de pols amb el camió carregat de runa allunyant-se.

Ara ho recordem quan fa més de 25 anys que ja no en queda res de l'edifici. Els que ho recordin poden explicar, com era de peculiar una botiga, sens dubte, fora de qualsevol patró, però que durant quaranta anys va ser un punt de referència pel poble i de les contrades veïnes.

Agraïm als membres de la família Serra haver-nos obert les portes dels records familiars per reviuire la història d'un establiment que ha estat important pels habitants del poble.

VOLS SABER QUÈ PASSA A CAMÓS?

ENVIA UN WHATSAPP AMB LA PARAULA
"AGENDA" AL NÚMERO
687-063-088

REBRÀS TOT EL QUE PASSA
AL POBLE AL MOMENT
(alertes, activitats, ...)

